

Udkast

31/01-08

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

(Tilpasning af opførelsesperioderne ved beregning af dagpenge, opførelse af beskæftigelseskrav, ændring af arbejdsgiveres betaling i forbindelse med 1. og 2. ledighedsdag samt arbejdsløshedskassernes adgang til registersamkøring som følge af anvendelse af oplysninger i eIndkomstregistret)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007, som ændret ved § 5 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. §§ 48-50 affattes således:

”§ 48. Dagpengenes størrelse til det enkelte medlem beregnes på grundlag af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag. Ved ændring af arbejdsmarkedsbidragets størrelse og ved ændring af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47, reguleres det enkelte medlems hidtidige arbejdsfortjeneste med samme procentsats.

Stk. 2. Der foretages ikke en ny beregning, hvis arbejdsfortjenesten vedrører et arbejdsforhold, der er afsluttet mindre end ét år efter afslutningen af et tidligere arbejde, der har dannet grundlag for en dagpengeberegning.

Stk. 3. Dagpenge kan højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste, jf. dog § 50.

Stk. 4. Dagpengene kan ikke overstige dagpengenes højeste beløb, jf. §§ 47 og 70.

§ 49. Den hidtidige arbejdsfortjeneste for lønmodtagere opgøres på grundlag af lønindtægt, der er indberettet i henhold til lov om et indkomstregister i en beregningsperiode, jf. stk. 2.

Stk. 2. Beregningsperioden omfatter de seneste sammenhængende indberetningsperioder forud for ledigheden, som dækker 3 måneder ved månedsindberetninger og 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, og som opfylder betingelserne i stk. 3.

Stk. 3. For perioden, jf. stk. 2, skal der ved månedsindberetninger være indberettet mindst 320 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger mindst 296 løntimer for fuldtidsforsikrede. For deltidsforsikrede skal der ved månedsindberetninger være indberettet mindst 195 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger mindst 180 løntimer.

Stk. 4. Den hidtidige arbejdsfortjeneste for selvstændige erhvervsdrivende opgøres på grundlag af årsindtægten ved den selvstændige virksomhed.

Stk. 5. Til et medlem, der er optaget i henhold til § 41, stk. 1, nr. 3, litra b, udbetales dagpenge med et beløb, der udgør 82 pct. af højeste dagpenge efter §§ 47 og 70. Hvis medlemmet efter uddannelsens afslutning har haft beskæftigelse, der efter § 48, stk. 3, berettiger til dagpenge med et højere beløb, er medlemmet dog berettiget til dette, når der er forløbet mindst 6 måneder efter opnåelse af dagpengeretten, jf. § 54. Herefter beregnes medlemmets dagpenge efter § 48.

Stk. 6. Til en person, der er optaget som medlem under aftjening af værnepligt eller ansættelse på værnepligtslignende vilkår, udbetales dagpenge efter stk. 5, 1. pkt. Hvis personen er optaget som medlem inden aftjening af værnepligt eller ansættelse på værnepligtslignende vilkår, udbetales dagpenge efter § 48 dog således, at dagpengene mindst udgør det beløb, som følger af stk. 5.

§ 50. Til et medlem, der i de seneste 3 år umiddelbart før ledighedens indtræden har været fuldtidsforsikret og været i fuld beskæftigelse som lønmodtager eller har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, udbetales dagpenge med et fast beløb, der udgør 82 pct. af højeste dagpenge efter § 47. Hvis medlemmet dokumenterer, at dagpenge beregnet efter § 48 udgør et højere beløb, er medlemmet dog berettiget til dette. Et medlem, der har fået udbetalt dagpenge efter 1. pkt., kan tidligst få beregnet dagpenge efter § 48, når der er forløbet 6 måneder, efter at retten til dagpenge er indtrådt.

Stk. 2. Dagpenge efter §§ 48, stk. 3, 49, stk. 5-6, og 50 afrundes til nærmeste hele kronebeløb.”

2. § 51 ophæves, og i stedet indsættes:

”§ 51. Modtager et medlem i anledning af ledighed ydelser, som ikke er omfattet af denne lov, skal medlemmet straks underrette arbejdsløsheds-kassen herom, og dagpengene nedsættes, således at det samlede daglige ydelsesbeløb, medlemmet modtager, ikke overstiger det beløb, der kan udbetales efter §§ 48, stk. 3, 49, stk. 5-6, eller 50.”

3. § 51 a affattes således:

”§ 51 a. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i §§ 48-51, herunder om fremgangsmåden ved og betingelserne for beregning af hidtidig arbejdsfortjeneste og dagpengesats for det enkelte medlem.”

4. § 52 affattes således:

”§ 52. Hvis et medlems arbejdstid ikke eller kun vanskeligt kan kontrolleres, herunder i forbindelse med indberetning af løntimer til indkomstregistret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister, skal indtægten fra arbejdet omregnes til timer med den til enhver tid gældende omregningssats ved administrationen af denne lov. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler herom.”

5. § 53, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Retten til at opnå dagpenge i de i § 55, stk. 1, nævnte perioder er endvidere betinget af,

- 1) at et fuldtidsforsikret medlem
 - a) som lønmodtager inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 1924 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister, eller
 - b) i en tilsvarende periode har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang,
- 2) at et deltidsforsikret medlem, jf. kapitel 11, inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 1258 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister.”

6. I § 53, stk. 3, ændres ”arbejdsperioderne” til: ”perioderne”, ”a)” ændres til: ”1)”, ”b)” ændres til: ”2)”, og ”c)” ændres til: ”3)”.

7. § 53, stk. 4, affattes således:

”Stk. 4. Kun indberettede løntimer mv., jf. stk. 2 og stk. 3, nr. 1 og 3, jf. dog § 52, og selvstændig virksomhed i medlemsperioder medregnes ved opgørelse af arbejdskravet i stk. 2 og 6. Beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen, eller selvstændig virksomhed, hvortil der ydes offentligt tilskud til etablering og drift, og som efter regler fastsat af Arbejdsdirektoratet indberettes til medlemmets arbejdsløshedskasse af staten eller kommunen i jobcentret eller kommunen, medregnes ikke.”

8. § 53, stk. 6, affattes således:

”Stk. 6. For et medlem, hvis ret til dagpenge er bortfaldet som følge af, at perioderne efter § 55, stk. 1, er udløbet, er generhvervelsen af retten til dagpenge betinget af,

- 1) at et fuldtidsforsikret medlem
 - a) som lønmodtager inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 962 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister, eller
 - b) i en tilsvarende periode har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang,
- 2) at et deltidsforsikret medlem inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 629 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister.”

9. § 53, stk. 9, affattes således:

”Stk. 9. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelse af stk. 2-4 og 6-8. Der kan herunder fastsættes regler om, at indberettede løntimer, der ligger delvist i en medlemsperiode, kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet i forhold til medlemsperiodens længde inden for indberetningsperioden. Der kan videre fastsættes regler om, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis de har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 2 og 6.”

10. § 57, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

11. § 59, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

12. § 60 ophæves, og i stedet indsættes:

”§ 60. Når et medlem, der arbejder i et ansættelsesforhold med et opsigelsesvarsel, har fået udbetalt nedsatte dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for 70 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge, indtil medlemmet

- 1) i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager inden for 12 sammenhængende måneder har fået indberettet
 - a) mindst 130 løntimer, jf. dog § 52, i hver af 6 månedsindberetninger,
 - b) mindst 30 løntimer, jf. dog § 52, i hver af 26 ugeindberetninger, eller
 - c) mindst 60 løntimer, jf. dog § 52, i hver af 13 14-dagesindberetninger, eller
- 2) har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 26 uger inden for 12 måneder.

Stk. 2. Der anses for at være et opsigelsesvarsel i alle ansættelsesforhold, hvor der i henhold til lov, kollektiv overenskomst eller aftale generelt er fastsat et opsigelsesvarsel fra den ansattes side. Dette gælder, uanset om det i det konkrete ansættelsesforhold er aftalt, at opsigelsesvarslet ikke skal gælde.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2. Der kan herunder fastsættes regler for arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis. Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af kravet i stk. 1.”

13. § 63, stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Ved selvforskyldt ledighed efter stk. 1 pålægges medlemmet en karantæne på 3 uger. Hvis medlemmet inden for de seneste 12 måneder forud for den selvforskyldte ledighed har fået en karantæne efter § 63 a, stk. 2, for at udeblive fra en samtale, eller er blevet selvforskyldt ledig, jf. stk. 1, bortfalder retten til dagpenge, indtil medlemmet

1) i henhold til lov om et indkomstregister

a) som fuldtidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 390 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 360 løntimer, jf. dog § 52 inden for en sammenhængende periode, der dækker 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger,

b) som deltidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 195 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 180 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode på 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, eller

2) i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.”

14. I § 63, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

”Der kan herunder fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 4.”

15. § 63 a, stk. 3, affattes således:

”*Stk. 3.* Hvis medlemmet inden for 12 måneder efter at have fået en karantæne for at udeblive fra en samtale, jf. stk. 2, eller efter at have fået en karantæne for selvforskyldt ledighed, jf. § 63, stk. 4, 1. pkt., uden fyldestgørende grund på ny udebliver fra en jobsamtale, formidlings-, CV- eller rådgivningssamtale, bortfalder retten til dagpenge, indtil medlemmet

1) i henhold til lov om et indkomstregister

a) som fuldtidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 390 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 360 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger,

b) som deltidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 195 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 180 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode på 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, eller

2) i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.”

16. I § 63 a, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

”Der kan herunder fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 3.”

17. § 64, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Retten til en ny dagpengeperiode efter stk. 1 er betinget af,

1) at et fuldtidsforsikret medlem

a) som lønmodtager inden for de seneste 18 måneder på ny har fået indberettet mindst 962 løntimer, jf. dog § 52, i henhold til lov om et indkomstregister, eller

b) på ny har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang i mindst 26 uger inden for de sidste 18 måneder,

2) at et deltidsforsikret medlem som lønmodtager inden for de sidste 18 måneder på ny har fået indberettet mindst 629 løntimer, jf. dog § 52, i henhold til lov om et indkomstregister.”

18. I § 64, stk. 4, indsættes som 2.- 4. pkt.:

”Der kan herunder fastsættes regler om at indberettede løntimer, der ligger delvist i en medlemsperiode, kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet i forhold til medlemsperiodens længde inden for indberetningsperioden. Der kan videre fastsættes regler om, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis de har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 2.”

19. § 68, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

”Et deltidsforsikret medlem skal lade sig overflytte til fuldtidsforsikring, hvis pågældende i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet,

1) mere end 390 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode på 3 måneder ved månedsindberetninger, eller

2) mere end 360 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode på 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger.”

20. I § 68, stk. 4, ændres ”at timer, for hvilke der er udbetalt løn, kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet i stk. 3” til: ”at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 3.”

21. I § 73, stk. 2, 1. pkt., ændres ”inden for en 12 måneders periode har haft 26 ugers arbejde med mindst samme arbejdstid i hver uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1,” til: ”inden for 12 sammenhængende måneder i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet et antal løntimer, jf. dog § 52, som mindst svarer til den gennemsnitlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1,

1) i hver af 6 månedsindberetninger,

2) i hver af 26 ugeindberetninger, eller

3) i hver af 13 14-dagesindberetninger”.

22. § 73, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

23. I § 73, stk. 5, som bliver stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

”Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes lønti-meoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 2.”

24. I § 74 e, stk. 3, ændres ”§ 59, stk. 3” til: ”§ 52”.

25. I §§ 74 j, stk. 9, 1. pkt., og 74 l, stk. 5, 1. pkt., ændres ”har haft lønarbejde i mindst 3.120 timer, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 timer” til: ”i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet mindst 3.120 løntimer, jf. dog § 52, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 løntimer, jf. dog § 52”.

26. § 74 m, stk. 1, affattes således:

”Et medlem, som tidligst overgår til efterløn mindst 2 år efter, at efterlønsbeviset har virkning, og som i denne periode i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet mindst 3.120 løn-timer, jf. dog § 52, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 løntimer, eller har drevet selvstæn-dig virksomhed i væsentligt omfang, optjener ret til en skattefri præmie indtil det tidspunkt, hvor medlemmet når folkepensionsalderen, jf. lov om social pension, eller afgår ved døden. Ret til en skattefri præmie er endvidere betinget af

1) at medlemmet

a) har fået indberettet yderligere mindst 481 løntimer, jf. dog § 52, eller

b) i samme omfang har drevet selvstændig virksomhed som anført i 1. pkt.,

2) at medlemmet ikke har fået udbetalt delpension efter lov om delpension, og

3) at der ikke er tilbagebetalt efterlønsbidrag efter § 77 a.”

27. I § 79, stk. 1, ændres ”, § 77 a og § 84, stk. 6” til: ”og § 77 a”.

28. § 84 affattes således:

”§ 84. Arbejdsgiveren betaler et bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med et medlems afskedigelse eller hjemsendelse. Det er en betingelse, at medlemmet inden for den eller de sidste indberetningsperioder af en måneds eller sammenlagt 4 ugers varighed inden fratrædelsen eller hjemsendelsen har haft en indkomst hos arbejdsgiveren, der mindst svarer til 74 gange omreg-ningssatsen, jf. § 52, som er indberettet til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal kun betale bidrag, hvis medlemmet får udbetalt dagpenge eller efter-løn for 1. og/eller 2. ledighedsdag efter fratrædelsen eller hjemsendelsen.”

29. Efter § 84 indsættes som nye paragraffer:

”§ 84 a. Bidraget efter § 84 udgør pr. dag et beløb, der svarer til højeste dagpenge for en dag, jf. § 47.

Stk. 2. En arbejdsgiver skal inden for et kalenderår højst betale bidrag for 12 ledighedsdage i forbindelse med samme medlems fratrædelse eller hjemsendelse.

Stk. 3. En arbejdsgiver skal ikke betale bidrag i forbindelse med ophør af beskæftigelse, hvortil der er udbetalt løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 84 b. Opgørelsen af arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag, jf. § 84, samt bidragets størrelse, jf. § 84 a, sker på grundlag af oplysninger fra indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister, om arbejdsløshedskassernes udbetaling af dagpenge og efterløn og oplysninger fra arbejdsgiveren om ansættelsesperioder, ophørstidspunkt og indkomst.

Stk. 2. Oplysningerne, jf. stk. 1, indgår i et opkrævningsregister, hvorefter told- og skatteforvaltningen opkræver bidraget fra arbejdsgiveren.

§ 84 c. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i §§ 84 og 84 a. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan herunder fastsætte regler for, hvornår der foreligger et arbejdsophør, der medfører bidragspligt efter § 84.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med skatteministeren nærmere regler om opkrævningsregistret og opkrævning af bidrag efter § 84 b, herunder regler om registersammenkøring og -sammenstilling.

§ 84 d. Tvivlsspørgsmål om bidragspligten, jf. § 84, kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Ankenævnet kan beslutte, at fritagelse af en arbejdsgiver for betaling af bidrag ikke får betydning for arbejdsløshedskassens afgørelse om medlemmets ret til dagpenge.

Stk. 2. Krav mod arbejdsgiveren for betaling af bidrag efter § 84 kan med tillæg af omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis kravet ikke indbetales inden for en fastsat frist. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive det skyldige beløb ved udpantning, når kravet er anerkendt af arbejdsgiveren eller fastslået af Arbejdsmarkedets Ankenævn.”

30. § 90 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

31. I § 90 a, stk. 3, som bliver stk. 2, udgår ”og stk. 2”.

32. I § 90 b, stk. 2, indsættes efter 2. pkt.:

”Arbejdsløshedskasserne kan benytte oplysningerne til registersamkøring i kontroløjemed.”

33. I § 90 b, stk. 3, ændres ”dagpengegodtgørelse” til: ”arbejdsgivernes bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag”.

34. I § 91, stk. 1, nr. 3, ændres ”tidsrum,” til: ”tidsrum og”.

35. I § 91, stk. 1, nr. 4, ændres ”arbejdsophør og” til: ”arbejdsophør.”

36. § 91, stk. 1, nr. 5, ophæves.

37. § 100, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

”Ankenævnet behandler tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag, jf. § 84.”

38. I § 100, stk. 5, ændres ”§ 84, stk. 7 og 8” til: ”stk. 1, 2. pkt.”.

39. I § 102, stk. 1, ændres ” dagpengegodtgørelse” til: ”bidrag”.

§ 2

Stk. 1. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Herunder kan beskæftigelsesministeren fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for forskellige dele af loven. §1, nr. 32, træder dog i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 10, nr. 27-31 og nr. 33-39, har virkning for fratrædelser og hjemsendelser, der finder sted på ikrafttrædelsesdatoen eller senere.

§ 3

Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om opgørelse og medregning af perioder med arbejde og indtægt, som ikke er indberettet efter reglerne i lov om et indkomstregister, ved afgørelser om et medlems rettigheder og forpligtelser efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. som ændret ved § 1 i denne lov.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
 - 1.1. Analyse om mulighed for regelforenkling
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Beregning af arbejdsløshedsdagpenge- og efterlønsats for lønmodtagere
 - 2.2. Beskæftigelseskrav
 - 2.2.1. Optjening og genoptjening af dagpengeret
 - 2.2.2. Øvrige beskæftigelseskrav.
 - 2.3. Arbejdsgivernes betaling for 1. og 2. ledighedsdag
 - 2.4. Arbejdsløshedskassernes adgang til registersamkøring på grundlag af oplysninger i indkomstregistret
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. Miljømæssige konsekvenser
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Forholdet til EU-retten
8. Høring
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Ved lov nr. 403 af 8. maj 2006 har Folketinget vedtaget etableringen af et indkomstregister (eIndkomst), der bl.a. skal indeholde oplysninger om borgernes indkomstforhold og arbejdsomfang, bortset fra oplysninger om selvstændig erhvervsvirksomhed.

Formålet med registret er at opnå en langt bedre systematisering af indsamlingen af oplysninger. Virksomheder og offentlige myndigheder og institutioner indberetter således månedligt oplysninger til et fælles offentligt register. De myndigheder, som bruger den type oplysninger, som findes i indkomstregistret, kan herefter hente oplysningerne i dette register frem for at hente oplysningerne hos borgerne eller virksomhederne.

Ud over at fremme offentlige myndigheders genbrug af data, vil indkomstregistret kunne muliggøre opbygning og udbygning af digitale løsninger, som kan lette hverdagen for borgerne, virksomhederne og offentlige myndigheder.

Desuden giver indkomstregistret basis for regelforenklinger, således at digital forvaltning fremmes. Herved kan opnås hurtigere, lettere og mere korrekt sagsbehandling.

Endelig giver indkomstregistret offentlige myndigheder m.fl. bedre muligheder for dels at undgå fejludbetalinger, dels at opdage snyd og socialt bedrageri. Dette skyldes myndighedernes adgang til bedre og mere aktuelle data.

De oplysninger, der skal indberettes til indkomstregistret, svarer i det store hele til de oplysninger, der fremgår af den årlige oplysningsseddel, hvortil kommer oplysninger om bl.a. løntimer. Derudover skal også borgernes bruttoløn og eventuelle feriepenge indberettes.

Oplysningerne skal som udgangspunkt indberettes én gang om måneden, og indberetningsforpligtelsen til indkomstregistret følger de regler, der i dag gælder for a-skatteangivelsen. Hvis indbe-

retterne ønsker det, vil de dog også kunne indberette oplysningerne i forbindelse med hver udbetaling af indkomst.

De oplysninger, der indberettes til indkomstregistret, skal periodiseres, så det oplyses, hvilken periode den indberettede indkomst vedrører. I indkomstregistret benyttes der to periodiseringsprincipper.

Det første periodiseringsprincip er *a-skatteperioden*, der er sammenfaldende med den kalendermåned, indkomsten vedrører rent skattemæssigt.

Det andet periodiseringsprincip er *lønperioden*, som er den periode, virksomhederne benytter til at styre medarbejdernes skattefradrag, således at der ikke ydes flere fradrag for den enkelte medarbejder, end denne har krav på, det vil sige den periode, der er beregnet løn og skat for. Indberetter skal angive lønperiodens længde, dvs. om lønnen fx er 14-dagesløn eller månedsløn. Lønperioden er ikke nødvendigvis sammenfaldende med den periode, hvori lønnen er optjent. Andre løndelevendehovedlønner, fx overtidbetaling, bonus eller akkord kan vedrøre længere, ikke nærmere specificerede forudgående perioder.

For begge periodiseringsprincipper gælder, at de i dag indgår som en naturlig del af virksomhedernes lønbehandling.

Alle, der udbetaler indkomst, vil fremover skulle indberette oplysninger til indkomstregistret. Det gælder blandt andet offentlige og private arbejdsgivere, offentlige udbetalingssystemer, herunder a-kasser og kommuner (overførselsindkomster mm.) og pensionselskaber.

Lov om et indkomstregister trådte delvist i kraft den 1. juni 2006, og den fulde implementering af såvel indgående som udgående data vil være gennemført pr. 1. januar 2008. Først herefter vil alle arbejdsgivere m.fl. have pligt til at indberette til indkomstregistret. Der vil således gå et stykke tid, før registret vil indeholde historiske data.

Samtidig med vedtagelsen af lov om et indkomstregister blev der ved lov nr. 404 af 8. maj 2006 om konsekvensændringer som følge af lov om et indkomstregister fastsat regler om, at oplysningerne i indkomstregistret om løn, arbejdstid mv. i videst muligt omfang skal anvendes ved administrationen af bl.a. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. § 90 b i arbejdsløshedsforsikringsloven. I lovens § 91, stk. 9, blev det samtidig fastsat, at oplysninger, som ikke kan indhentes fra indkomstregistret, kan indhentes fra arbejdsgivere, pensionskasser, pengeinstitutter m.fl.

Der fremgår bl.a. følgende af de specielle bemærkninger til § 2 i lovforslag nr. L 120 af 11. januar 2006 om ændring af forskellige love. (Konsekvensændringer som følge af lov om et indkomstregister):

”- Bestemmelsen (§ 90 b i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.) sikrer, at arbejdsløsheds-kasserne, Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn kan få terminaladgang til indkomstregistret med henblik på at indhente og anvende nødvendige oplysninger elektronisk fra indkomstregistret til brug for administrationen af forsikrings-systemet.

...

- Med forslaget præciseres det, at Arbejdsdirektoratet ved kontrollen med, om ydelser i henhold til arbejdsløshedsforsikringsloven udbetales med rette, jf. § 88 i lov om arbejdsløshedsforsikring, i videst muligt omfang skal anvende oplysninger fra indkomstregistret, og at kontrollen kan ske ved registersamkøring og sammenstilling. Kontrollen vil som udgangspunkt foregå ved, at ydelsesmodtagerens egne oplysninger om arbejde og indtægter for en periode, f.eks. på de indsendte ydelseskort, elektronisk sammenholdes med oplysninger fra indkomstregistret.

Registersamkøring og sammenstilling vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed.

Ved administrationen anvendes ligeledes bl.a. oplysninger om bruttoindkomst, ansættelsesperioder, løntimer, indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, indeholdt SP- og ATP-bidrag, optjeningsperioder og udbetalingsperioder for offentlige ydelser.

...

- Det foreslås derfor, at Arbejdsdirektoratet kan få terminaladgang til indkomstregistret med henblik på at indhente alle oplysninger fra indkomstregistret, som er nødvendige for administrationen af forsikringssystemet. Oplysninger om f.eks. tilbagebetalinger af kontanthjælp eller introduktionsydelse mv. efter kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik eller kapitel 7 i integrationsloven, som omfattes af indberetningspligten efter skattekontrollovens § 7 D, jf. § 3, stk. 1, nr. 5, i lov om et indkomstregister, har ikke betydning for administrationen af forsikringssystemet. Der vil således ikke være adgang til disse oplysninger.

For så vidt angår de anerkendte arbejdsløshedskasser foreslås, at disse får adgang til de samme oplysninger som Arbejdsdirektoratet, men kun for så vidt angår vedkommende arbejdsløshedskasses egne medlemmer. Disse oplysninger vil også kunne anvendes til kontrol af egne medlemmer.

Det indebærer, at en arbejdsløshedskasse kun får adgang til at indhente oplysninger fra indkomstregistret om personer, der er medlemmer af arbejdsløshedskassen og identificeret ved angivelse af CPR-nr., som arbejdsløshedskassen altid vil være bekendt med.

Efter de gældende regler i § 91, stk. 3, kan arbejdsløshedskasserne kun indhente oplysninger fra arbejdsgivere, men ikke fra f.eks. pensionskasser og offentlige myndigheder. Indkomstregistret indeholder imidlertid væsentligt flere oplysninger om borgernes samlede indkomstforhold og arbejdsomfang, der kan have betydning for retten til dagpenge, herunder oplysninger om bl.a. pensionsudbetalinger og udbetaling af offentlige ydelser. En af visionerne bag indførelsen af indkomstregistret er bl.a. bedre kontrol med udbetaling af offentlige ydelser og fair play, jf. lov om et indkomstregister. Arbejdsløshedskasserne vil derfor som noget nyt få adgang til væsentligt flere oplysninger, jf. forslaget til ny § 90 b, stk. 4, hvilket vil medvirke til at forbedre mulighederne for kontrol af udbetaling af bl.a. dagpenge og dermed mindske antallet af fejludbetalinger.

Det foreslås i § 90 b, stk. 2, 3. pkt., at de oplysninger, som arbejdsløshedskasserne får adgang til, undergives tavshedspligt og omfattes af straffelovens § 152 og 152 c-f. Forslaget skyldes, at arbejdsløshedskasserne ikke direkte er omfattet af tavshedspligtreglerne i forvaltningsloven og straffelovens bestemmelser. Dette er derimod tilfældet, for så vidt angår Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn, hvorfor det ikke er nødvendigt med særlige regler herom for disse to instanser. Bestemmelsen svarer til tilsvarende regler, for så vidt angår indhentelse af oplysninger efter de gældende regler i § 91, jf. stk. 9.”

Nærværende lovforslag er udarbejdet under nøje hensyntagen til de forhold, som fremgår af ovenstående citerede bemærkninger til § 2 i lovforslag nr. L 120 af 11. januar 2006, vedtaget som lov nr. 404 af 8. maj 2006, herunder persondataloven.

1.1. Analyse om mulighed for regelforenkling

Af bemærkningerne til lov nr. 403 af 8. maj 2006 fremgår bl.a., at arbejdet med at fremme digital forvaltning vil kunne styrkes, hvis oprettelsen af et indkomstregister suppleres med yderligere regelforenkling på udvalgte områder, bl.a. arbejdsløshedsforsikringsområdet. I bemærkningerne

henvises til et analysearbejde med henblik på yderligere regelforenkling, som skal sikre en optimal udnyttelse af indkomstregistrets potentiale.

I bemærkningerne er det vurderet, at det med justeringer af regelsættene vil være muligt at anvende registeroplysningerne bl.a. ved administrationen af beregning af dagpengesats, opgørelse af beskæftigelseskrav og arbejdsgivernes dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage).

I forhold til G-dage er der i lovbemærkningerne skitseret en model, hvorefter arbejdsgiverne fritages for administrationen af G-dage. Der henvises videre til finanslovsaftalen for 2006 mellem regeringen og Dansk Folkeparti, hvoraf bl.a. fremgår følgende:

”Parterne er enige om at undersøge mulighederne for at lette de administrative byrder for arbejdsgiverne i forbindelse med betaling af G-dage i forbindelse med etablering af et eIndkomstregister. EIndkomstregistret samler en lang række nødvendige indkomstoplysninger i et fælles offentligt dataregister. Etableringen af registret skaber mulighed for, at der kan gennemføres administrative lettelser for virksomhederne, bl.a. i dagpengesystemet.”

Som følge heraf er der på Beskæftigelsesministeriets område gennemført en analyse af de regelområder, der administreres med udgangspunkt i oplysninger om en persons arbejdstid og arbejdsindkomst.

Udgangspunktet har været at belyse mulighederne for i videst muligt omfang at anvende oplysningerne i indkomstregistret. Analyserne tager derfor udgangspunkt i, hvordan regelsættene kan justeres, således at eIndkomstoplysninger kan anvendes optimalt, og ikke i, om de gældende regler kan administreres med udgangspunkt i oplysninger i indkomstregistret.

I forbindelse med analysearbejdet er der foretaget en vurdering af, i hvilket omfang det er muligt at opnå væsentlige lettelser af arbejdsgivernes administrative byrder. Fokus har endvidere været på mulighederne for administrative lettelser og regelforenkling.

Det har videre været vigtigt at sikre, at forslagene ikke medfører betydelige forskydninger i fx betingelserne for ret til ydelsen eller ydelsesniveau. Analysearbejdet har ikke haft til formål at opnå besparelser på de offentlige ydelser.

Endelig har man analyseret muligheden for med udgangspunkt i indkomstregistret fremover at kunne udføre en væsentlig mere effektiv kontrol af udbetalinger af ydelser end den stikprøvekontrol, der kan foretages i dag.

Kriterierne for analysearbejdet har været følgende:

- De arbejdsmarkedspolitiske og forsørgelsesmæssige formål med det enkelte regelsæt skal fastholdes.
- Incitamenterne skal rette sig imod beskæftigelse/det skal kunne betale sig at arbejde, jf. velfærdsdebatten.
- Der skal hverken være tale om generelle stramninger eller lempelser. Det kan dog ikke undgås, at ændringer af de enkelte regelsæt kan medføre, at enkeltpersoner bliver dårligere eller bedre stillet end efter de gældende regler.
- Regelsættene skal i videst muligt omfang forenkles, så de lettere kan administreres ved anvendelse af indkomstregistret, særligt med henblik på lempelse af arbejdsgivernes administrative byrder.

2. Lovforslagets indhold

Analysearbejdet har som nævnt omfattet regelområder, der administreres med udgangspunkt i oplysninger om en persons arbejdstid og arbejdsindkomst, og det har vist, at der med fordel kan gennemføres tilpasninger af lovreglerne på visse områder inden for arbejdsløshedsforsikringen.

Tilpasninger af reglerne vil betyde, at der ved administrationen i videst muligt omfang vil blive anvendt oplysninger om indtægt ved personligt arbejde i tjenesteforhold, løntimer mv., der er indberettet i henhold til reglerne i lov om et indkomstregister, jf. pkt. 1 ovenfor.

I visse tilfælde vil der fortsat være behov for at indhente supplerende oplysninger direkte hos såvel arbejdsgiverne som lønmodtagerne ved administrationen af arbejdsløshedsforsikringen. Det kan fx være tilfældet, hvis arbejdsgiveren undtagelsesvis ikke har indberettet eller indberettet fejlagtigt til indkomstregistret, eller hvis det er nødvendigt at indhente oplysninger, som ikke skal indberettes til indkomstregistret, fx oplysninger om årsagen til et arbejdsophør, afholdelse af ferie med feriegodtgørelse eller oplysninger om indtægt ved selvstændig virksomhed.

På grundlag af analysearbejdet omfatter lovforslaget følgende elementer:

2.1. Beregning af arbejdsløshedsdagpenge- og efterlønssats for lønmodtagere.

2.2. Beskæftigelseskrav.

2.2.1. Optjening og genoptjening af dagpengeret.

2.2.2. Øvrige beskæftigelseskrav.

2.3. Arbejdsgiverens betaling for 1. og 2. ledighedsdag.

2.4. Arbejdsløsheds-kassernes adgang til registersamkøring på grundlag af oplysninger i indkomstregistret.

Særligt i forhold til anvendelsen af løntimer bemærkes, at disse i arbejdsløshedsforsikringen er defineret som timer, for hvilke der udbetales løn, hvis den beskæftigelse, hvortil løntimerne er knyttet, kan betragtes som lønarbejde. Der kan fx medregnes ferie, løn i en opsigelsesperiode, selvom medlemmet er fritstillet, barsel og sygdom, barns første sygedag og omsorgsdage, hvis arbejdsgiveren udbetaler løn. Denne definition er lagt til grund i indkomstregistret, jf. denne lovs § 3, stk. 1, nr. 6.

I forbindelse med indberetning af løntimer til indkomstregistret har sontringen i arbejdsløshedsforsikringen mellem kontrollabel og ukontrollabel arbejdstid betydning. Hvis arbejdstiden er ukontrollabel, omregnes arbejdsindtægten før skat, arbejdsmarkedsbidrag, ATP mv. til timer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. arbejdsløshedsforsikringslovens § 59, stk. 3. I disse situationer kan arbejdsgiverne ikke indberette et løntimetal til indkomstregistret.

Bestemmelsen i § 59, stk. 3, har efter sin formulering alene relation til opgørelse af overskydende timer, men princippet anvendes generelt ved administration af arbejdsløshedsforsikringen.

Som følge af, at løntimebegrebet bliver et væsentligt element ved administrationen af bestemmelserne i nærværende lovforslag, foreslås det, at § 59, stk. 3, ophæves og erstattes af en generel bestemmelse, der indsættes ved ny affattelse af lovens § 52.

Desuden skal arbejdsgiveren anvende en kode for ukontrollabel arbejdstid ved indberetning til indkomstregistret. I vejledningstekst til indberetningsfeltet vil der være oplysninger om, hvornår et beskæftigelsesforhold betragtes som ukontrollabel.

2.1. Beregning af arbejdsløshedsdagpengesats for lønmodtagere

2.1.1. Gældende ret

Der er i den gældende lov kun fastsat helt overordnede principper for beregning af dagpengenes størrelse til det enkelte medlem.

Det fremgår af lovens § 51, stk. 1,

- at dagpenge til det enkelte medlem højst kan udbetales med 90 pct. af medlemmets hidtidige indtægt,
- at arbejdsmarkedsbidrag ikke indgår i arbejdsfortjenesten,
- at der ikke kan ske ny beregning på grundlag af arbejde, der afsluttes mindre end et år efter afslutningen af et tidligere arbejde, der har dannet grundlag for en beregning,
- at det enkelte medlems hidtidige arbejdsfortjeneste reguleres, hvis arbejdsmarkedsbidraget ændres,
- at det enkelte medlems hidtidige arbejdsfortjeneste reguleres i takt med ændring af dagpengenes højeste beløb, dvs. i praksis først og fremmest som følge af den årlige regulering af dagpengesatsen med satsreguleringsprocenten, og
- at de regulerede dagpenge ikke kan overstige det højeste dagpengebeløb.

Lovens § 51 indeholder herudover i stk. 2-4 regler om udbetaling af dagpenge med fast sats på 82 pct. af højeste dagpenge for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede til dimittender og personer, som er optaget under aftjening af værnepligt mv., samt om udbetaling af dagpenge med fast sats på 82 pct. af højeste dagpenge for fuldtidsforsikrede som mindstesats til medlemmer med mindst 3 års fuldtidsforsikring og fuld beskæftigelse som lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende.

Loven indeholder derimod ingen detaljerede regler om fremgangsmåden ved beregningen. Disse er med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i § 51, stk. 1, sidste pkt., fastsat administrativt i bekendtgørelser for henholdsvis lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Efter de gældende regler for lønmodtagere, jf. bekendtgørelse nr. 1032 af 22. oktober 2004 om beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1349 af 15. december 2005, sker beregningen af dagpengesatsen på baggrund af indtjeningen i en såkaldt beregningsperiode. Beregningsperioden er for fuldtidsforsikrede den seneste periode på 12 uger (uge- eller 14-dages-lønnede) eller 3 måneder (for månedslønnede), hvor der har været et antal løntimer, som mindst svarer til 2/3 af fuld overenskomstmæssig arbejdstid. I vejledning nr. 95 af 22. oktober 2004 er kravet om mindst 2/3 af fuld overenskomstmæssig arbejdstid for perioden opgjort til minimum 296 løntimer for uge- og 14-dageslønnede og minimum 320 løntimer for månedslønnede. For deltidsforsikrede sker beregning i følge bekendtgørelsen på grundlag af indtjeningen i den seneste periode af 12 ugers varighed, hvor der er mindst 180 løntimer (uge- eller 14-dages-lønnede), for månedslønnede dog på grundlag af den seneste periode af 3 måneders varighed, hvor der er mindst 195 løntimer.

Fuld overenskomstmæssig arbejdstid er som udgangspunkt defineret ud fra 37 timer pr. uge. Nogle lønmodtagere arbejder dog på en såkaldt ”normtid”, hvilket betyder, at fuld arbejdstid kan være større, men oftest mindre end 37 timer pr. uge.

Hvis medlemmets arbejdstid ikke er kontrollabel, findes antallet af løntimer ved at omregne indtægten til løntimer med den til enhver tid gældende omregningsats, jf. gældende lovs § 59, stk. 3.

Beregningsperioden behøver ikke at være sammenfaldende med lønperioder og kan ligge indtil 5 år tilbage i tiden.

Alle skattepligtige lønandele, der er udbetalt i beregningsperioden, indgår i beregningen, der sker på baggrund af indtjening og antal løntimer i et sædvanligt, ustøttet beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med gældende overenskomster eller i øvrigt er udført på almindelige løn- og arbejdsvilkår. Ud over skattepligtige lønandele indgår lønmodtagerens eget bidrag til pensionsordninger omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven og bidrag til ATP og Særlig Pensionsopsparing.

Der kan dog højst medregnes indkomst svarende til fuld normal arbejdstid for fuldtidsforsikrede og til 360 timer for deltidsforsikrede. Indtægten i beregningsperioden, beregningsgrundlaget, nedsættes med arbejdsmarkedsbidraget på 8 %.

Den gennemsnitlige daglige arbejdsfortjeneste findes herefter ved at dividere den samlede lønindkomst i beregningsperioden med 60 for dag-, uge- og 14-dages-lønnede og med 65 for måneds-lønnede.

Dagpengesatsen udgør herefter 90 % af den gennemsnitlige daglige arbejdsfortjeneste – dog højst det højeste dagpengebeløb.

Særlige forhold udelukker en beregning, hvis de forekommer i beregningsperioden. Det er bl.a. udbetaling af ydelser fra a-kassen, herunder supplerende dagpenge, drift af selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse og - som hovedregel - deltagelse i en SU-berettigende uddannelse.

I visse tilfælde kompenseres der ved beregningen for fravær fra arbejde uden løn. Det benævnes dokumenteret fravær. Det omfatter fx søgnehellidage, sygedage, barselorlov og egen optjent ferie med feriegodtgørelse.

Der kan beregnes en ny dagpengesats, når der er en ny periode, der opfylder betingelserne for at være en beregningsperiode, og den nye periode er afsluttet mindst 1 år efter den seneste periode, som har ligget til grund for en beregning.

Medlemmer, som har ret til dagpenge, men som ikke opfylder betingelserne for at få foretaget beregning af en sats, får udbetalt dagpenge med dimittendsatsen, 82 pct. af højeste dagpenge.

Dokumentation af indkomsten til brug ved beregning af dagpengesats sker ved, at medlemmet afleverer lønsedler i a-kassen eller ved, at a-kassen indhenter oplysninger fra arbejdsgiveren.

Til brug for indhentelse af arbejdsgiveroplysninger benyttes i dag en blanket, hvor arbejdsgiveren kan give oplysninger om arbejdsperioder, om aflønningsform, om løn og løntimer pr. dag, uge eller måned, og om der har været tale om støttet arbejde.

Reglerne finder endvidere anvendelse ved beregning af den individuelle efterlønsats. Forslagene nedenfor vil derfor også finde anvendelse på beregningen af efterlønsatsen.

2.1.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre beregningsreglerne således, at de fremover baseres på indberettede løntimer i henhold til lov om et indkomstregister. Det foreslås, at reglerne om beregningsperiodens udstrækning og kravene til det indberettede antal løntimer i perioden nu fastsættes i loven. Hermed vil grundlaget for opgørelsen af den hidtidige arbejdsfortjeneste for lønmodtagere fremover fremgå af loven.

Konkret foreslås, at beregningsperioden omfatter de seneste sammenhængende indberetningsperioder forud for ledigheden, som dækker 3 måneder ved månedsindberetninger og 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, og som opfylder nedenstående betingelser om antal løntimer.

Det foreslås videre, at begrebet ”fuld overenskomstmæssig arbejdstid” fremover ikke finder anvendelse. I stedet baseres beregningen på et specifikt antal beskæftigede timer (løntimer) i beregningsperioden. Dette skyldes, at indkomstregistret udelukkende vil indeholde et specifikt timetal. Det vil således ikke være muligt at indberette en ”normtid” til indkomstregistret. Det bemærkes hertil, at det af SKAT’s vejledning til indkomstregistret vedr. indberetning af løntimer vil fremgå, at en ”normtid” altid skal indberettes med 37 timer pr. uge eller en forholdsmæssig andel heraf, hvis pågældende er ansat på deltid.

For fuldtidsforsikrede skal der ved månedsindberetninger være indberettet mindst 320 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger mindst 296 løntimer. Dette svarer til det hidtidige krav om 2/3 af fuld overenskomstmæssig arbejdstid. For deltidsforsikrede skal der som hidtil ved månedsindberetninger være indberettet mindst 195 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger mindst 180 løntimer.

Forslaget vil medføre lettelse af de administrative byrder for medlemmerne, a-kasserne og arbejdsgiverne ved, at dagpengesatsen i langt de fleste tilfælde skal beregnes alene på grundlag af de oplysninger, a-kasserne får adgang til i indkomstregistret. Det kan dog ikke udelukkes, at der fortsat kan være et mindre behov for at indhente supplerende oplysninger fra lønmodtagere og arbejdsgivere, fx i relation til dokumenteret fravær.

Forslaget betyder, at beregningsperioden rykkes fra 1. ledighedsdag til seneste indberetningsperiode til indkomstregistret forud for ledigheden. Det kan medføre en forskydning af beregningsperioden med op til 30 dage og dermed have betydning for medlemmets mulighed for at opfylde kravet om det fornødne antal løntimer, jf. ovenfor. Det kan i nogle tilfælde medføre, at et ledigt medlem får beregnet en sats, som er højere eller lavere end efter gældende regler, eller at pågældende i modsætning til efter gældende regler ikke kan få beregnet en sats.

Som følge af, at beregningsperioden kan ligge op til 5 år tilbage i tiden, kan forslaget først få fuld virkning for alle, når indkomstregistret indeholder historiske data for 5 år.

Alle øvrige beregningsregler for lønmodtagere påregnes opretholdt uden væsentlige materielle ændringer, herunder fx de ovennævnte regler om begrænsning af indkomsten (timetallet), der kan medregnes, reglerne om omregning af indtægt til løntimer ved ukontrollabel arbejdstid, reglerne om dokumenteret fravær samt reglerne om forhold, der udelukker, at en periode anvendes som beregningsperiode.

I forhold til spørgsmålet om ukontrollabel arbejdstid er der behov for at indsætte en generel bestemmelse i loven, jf. bemærkningerne i pkt. 2 under lovforslagets indhold. Der foreslås i en nyaffattet § 52 indsat regler om, at hvis et medlems arbejdstid ikke eller kun vanskeligt kan kontrolleres, herunder i forbindelse med indberetning af løntimer til indkomstregistret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister, skal indtægten fra arbejdet omregnes til timer med den til enhver tid gældende omregnings-sats ved administrationen af denne lov. Det foreslås videre, at direktøren for Arbejdsdirektoratet efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler herom.

Der vil herudover eventuelt blive tale om mindre administrative ændringer, der kan bidrage til opfyldelse af målsætningen om fremme af digital forvaltning. Den gældende regel om, at kun indtægter i en medlemsperiode kan indgå i beregningsgrundlaget, jf. § 3, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 1032 af 22. oktober 2004 om beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere, tænkes ændret således, at kun løntimer mv., der er indberettet i en medlemsperiode, kan medregnes.

Løntimer fra en indberetningsperiode, der kun delvist ligger inden for en medlemsperiode, vil kunne medregnes forholdsmæssigt til opgørelse af beregningsgrundlaget. Der henvises herved til lovforslagets § 1, nr. 9, om den tilsvarende problemstilling i forbindelse med opfyldelse af beskæftigelseskravet efter lovens § 53, stk. 2 og 6, og til bemærkningerne nedenfor under pkt. 2.2.1.2.

Det foreslås videre, at grundlaget for opgørelse af den hidtidige arbejdsfortjeneste for selvstændige erhvervsdrivende fremover ligeledes fremgår af loven. Det følger af de gældende administrativt fastsatte regler, at grundlaget for beregningen er årsindtægten ved den selvstændige virksomhed, jf. bekendtgørelse nr. 175 af 20. marts 1998 om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende, som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 201 af 18. december 2002. I overensstemmelse hermed foreslås det indsat i loven, at den hidtidige arbejdsfortjeneste ved selvstændig virksomhed opgøres på grundlag af årsindtægten ved den selvstændige virksomhed. Beregningsreglerne for selvstændige påregnes hermed opretholdt uden materielle ændringer. Det bemærkes i den forbindelse, at indkomstregistret ikke indeholder løbende oplysninger om indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed.

Af lovtekniske og ordensmæssige hensyn foreslås, at bestemmelserne i den gældende § 51 i et vist omfang moderniseres sprogligt, og at de sammen med de foreslåede nye lovbestemmelser om grundlaget for opgørelse af den hidtidige arbejdsfortjeneste deles op og indsættes i loven som §§ 48-51 a.

Det sker ved, at de tidligere ophævede §§ 48-50 og § 51 a affattes på ny, medens § 51 ophæves og i stedet indsættes med nyt indhold, jf. lovforslagets § 1, nr. 1-3.

I § 52 indsættes en generel regel om omregning af indtægt til arbejdstimer, hvis der er tale om ukontrollabel arbejdstid, jf. forslaget § 1, nr. 4, og ovenfor om nyaffattelse af § 52.

2.2. Beskæftigelseskrav for lønmodtagere

Beskæftigelseskravet sikrer, at ledige, der får ret til dagpenge, har en aktuel tilknytning til arbejdsmarkedet, og at denne tilknytning har et vist omfang.

Beskæftigelseskravet har først og fremmest betydning for optjening og genoptjening af dagpengereget (lovens § 53, stk. 2 og 6), jf. nedenfor under 2.2.1. Herudover findes en række beskæftigelseskrav i andre regler med andre krav til arbejdets omfang og optjeningstid, jf. nedenfor under 2.2.2.

Efter de gældende regler i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. opgøres de forskellige beskæftigelseskrav på grundlag af arbejde udført i en given periode (optjeningsperioden) - evt. inden for en referenceperiode. Der er administrativt fastsat regler om, at timer, for hvilke der er udbetalt løn (løntimer), kan indgå i opgørelsen.

Det foreslås, at beskæftigelseskravene fremover som hovedregel opgøres på grundlag af oplysninger om antal løntimer, som er indberettet i henhold til lov om et indkomstregister, inden for en given optjeningsperiode. Det foreslås som efter gældende regler, at ukontrollabel arbejdstid omregnes til timer ved brug af den til enhver tid gældende omregningssats, jf. forslaget til nyaffattet § 52 i forslaget § 1, nr. 4.

Forslagene betyder, at hvor det efter gældende regler alene er selve arbejdets udførelse, der tæller med ved opgørelsen af beskæftigelseskravet, uanset hvornår arbejdet honoreres, vil det efter forslagene som hovedregel være indberetningen af løntimer, der tæller med, uanset hvornår arbejdet er udført.

2.2.1. Optjening og genoptjening af dagpengereget

2.2.1.1. Gældende ret

Der opnås ret til dagpenge, hvis et medlem har haft beskæftigelse som lønmodtager, som sammenlagt svarer til beskæftigelse i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 52 uger (fuldtidsforsikret) eller i mindst 34 uger (deltidsforsikret) inden for de sidste 3 år (*optjeningsperioden*), jf. gældende lovs § 53, stk. 2.

Fuld overenskomstmæssig arbejdstid er som udgangspunkt defineret ud fra 37 timer pr. uge. Nogle lønmodtagere arbejder dog på en såkaldt ”normtid”, hvilket betyder, at fuld arbejdstid kan være større, men oftest mindre end 37 timer pr. uge.

Et medlem, som har opbrugt sin ret til dagpenge, kan igen få ret til dagpenge, hvis pågældende har haft beskæftigelse i henholdsvis 26 uger (fuldtidsforsikret) eller 17 uger (deltidsforsikret) inden for de sidste 3 år, jf. gældende lovs § 53, stk. 6.

Til opfyldelse af beskæftigelseskravet kan medregnes timer, for hvilke der er udbetalt løn (løntimer) i et sædvanligt beskæftigelsesforhold, der er i overensstemmelse med normale løn- og ansættelsesvilkår.

I tilfælde, hvor medlemmets arbejdstid er ukontrollabel, beregnes timetallet på grundlag af omregning af arbejdslønnen til løntimer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. gældende lovs § 59, stk. 3.

Løntimer fra støttet arbejde kan ikke medregnes.

Ved opgørelse af arbejdsperioderne medregnes tidsrum, hvori medlemmet har aftjent værnepligt mv., har gennemført en erhvervsmæssig uddannelse, der giver ret til optagelse efter lovens § 41, eller har udøvet kommunalt hverv som borgmester mv. eller været medlem af Folketinget, Europa-parlamentet eller regeringen, jf. lovens § 53, stk. 3.

A-kassernes og direktoratets sagsbehandling og tilsynsvirksomhed i forbindelse med opgørelse af beskæftigelseskravet baseres først og fremmest på medlemmets lønsedler.

Arbejdsgiverne (virksomhederne) bliver derfor normalt kun involveret, hvis:

- Medlemmet ikke er i besiddelse af (alle) lønsedler.
- Der er grund til at betvivle lønsedlernes ægthed.
- Antallet af løntimer eller beskæftigelsesgrad ikke fremgår af lønsedlen eller en ansættelsesaf-tale.

Til brug for indhentelse af arbejdsgiveroplysninger benyttes i dag en blanket med oplysninger om arbejdsperioder, om løntimer og løn på dagsniveau, og om der er tale om støttet arbejde. Arbejdsgiveren har pligt til at udfylde blanketten.

2.2.1.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås, at opgørelsen af beskæftigelseskravet som hovedregel alene forudsætter oplysninger om antal løntimer og indberetningsperioder, som kan hentes i indkomstregistret.

Indkomstregistret indeholder imidlertid ikke oplysninger om alle forhold, som efter gældende regler kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Det drejer sig fx om perioder med ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet, og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret.

Det foreslås derfor, at der gives hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, fortsat kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet, jf. forslaget § 1, nr. 9, ad affattelse af § 53, stk. 9.

Det foreslås, at begrebet ”fuld overenskomstmæssig arbejdstid” fremover ikke finder anvendelse. I stedet baseres beregningen på et specifikt antal beskæftigede timer (løntimer) i optjeningsperioden, jf. pkt. 2.1.2.

Det foreslås konkret, at beskæftigelseskravet i § 53, stk. 2, anses for opfyldt, hvis et fuldtidsforsikret medlem i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager har fået indberettet 1924 løntimer, et deltidsforsikret medlem 1258 løntimer, inden for de sidste 3 år svarende til de seneste 36 måneders indberetninger.

Det foreslås videre i forslaget til § 53, stk. 6, at et medlem, som har opbrugt sin ret til dagpenge, igen kan få ret til dagpenge, hvis et fuldtidsforsikret medlem i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 962 løntimer, et deltidsforsikret medlem mindst 629 løntimer.

De foreslåede antal løntimer svarer til beskæftigelseskravene i de gældende regler.

Til opfyldelse af beskæftigelseskravet kan medregnes løntimer, der er indberettet i henhold til lov om et indkomstregister. Det betyder, at opgørelse af beskæftigelseskravet sker på grundlag af afsluttede hele indberetningsperioder forud for ledighedsdagen.

I tilfælde, hvor medlemmets arbejdstid er ukontrollabel, beregnes timetallet på grundlag af omregning af arbejdsindtægten med den til enhver tid gældende omregningssats. Der henvises til bemærkningerne i pkt. 2.1.2. om forslaget til nyaffattelse af § 52.

Selvstændig erhvervsvirksomhed er ikke omfattet af lov om et indkomstregister. Det foreslås derfor – på samme måde som efter gældende regler - at beskæftigelseskravet kan opfyldes, hvis medlemmet i en periode svarende til de ovenfor nævnte vedr. fuldtidsforsikrede, har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Efter gældende lovs § 53, stk. 4, kan beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen, ikke medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Det samme gælder for drift af selvstændig virksomhed, hvortil der ydes offentligt tilskud til etablering og drift.

Indkomstregistret indeholder ikke oplysninger om, hvorvidt en person er ansat i et job med løntilskud.

I en del tilfælde er der ud fra en konkret stillingtagen givet tilladelse til, at beskæftigelse, hvortil der i et vist omfang er ydet offentligt tilskud til lønnen, kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Fælles for disse tilfælde er, at der har været tale om støtte til ordninger og projekter (fx design, forskning og udvikling i dansk erhvervsliv), som ikke primært er et beskæftigelsesprojekt. Det er ikke en betingelse for tilskud, at de personer, der ansættes, er ledige. Ordningerne har således ikke til formål at opkvalificere ledige med manglende tilknytning til arbejdsmarkedet. Fælles for ordningerne er endvidere, at der er tale om ordninger fra andre ministerier end Beskæftigelsesministeriet – typisk Erhvervsministeriet og Videnskabsministeriet.

I forbindelse med beskæftigelsesfremmende ordninger under Beskæftigelsesministeriet (fx ansættelse med løntilskud, vikaransættelse i forbindelse med jobrotation og seniorjob) kan det administrativt efter arbejdsløshedsforsikringslovens regler pålægges staten og kommunerne i jobcentrene og kommunerne elektronisk at informere de relevante a-kasser om hvem, der ansættes, og for hvilken periode. Sådanne elektroniske indberetninger findes allerede i et vist omfang.

Derimod vil det ikke være hensigtsmæssigt at pålægge private arbejdsgivere at skulle indberette, hvem de ansætter i projekter eller ordninger, hvortil de modtager støtte fra andre ministerier end Beskæftigelsesministeriet, og hvor jobcentret eller kommunen ikke har kendskab til hvem, der ansættes. Det vil heller ikke være hensigtsmæssigt at pålægge andre ministerier at indberette til a-kasserne om sådanne ordninger.

For at sikre, at a-kasserne altid kan lægge indkomstregistrets oplysninger om løntimer til grund for administrationen af beskæftigelseskravet, vil de administrative regler blive ændret således, at staten i jobcentret eller kommunen skal indberette til medlemmets a-kasse, hvis pågældende er i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen, eller driver selvstændig virksomhed, hvortil der ydes offentligt tilskud til etablering og drift.

Det betyder, at beskæftigelsesfremmende ordninger under Beskæftigelsesministeriet ikke kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Derimod vil beskæftigelse i andre ordninger, jf. ovenfor, kunne tælle med ved opgørelsen af beskæftigelseskravet i den udstrækning, der er indberettet løntimer for disse ordninger.

Bestemmelsen i § 53, stk. 3, om medregning af perioder med aftjening af værnepligt, uddannelse og visse offentlige hverv, foreslås opretholdt uændret.

Den gældende regel i § 53, stk. 4, om, at kun arbejde mv. i en medlemsperiode kan indgå ved opgørelsen af beskæftigelseskravet, foreslås ændret til, at kun løntimer mv., der er indberettet i en medlemsperiode, herunder omregnede timer som følge af ukontrollabel arbejdstid samt selvstændig virksomhed i en medlemsperiode, kan medregnes. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor om medregning af perioder, der ikke er indberettet til indkomstregistret, i medfør af forslaget til affattelse af § 53, stk. 9.

Forslaget skyldes, at det ikke vil fremgå af indkomstregistret, hvornår arbejdet er udført, men alene hvornår lønnen er indberettet, og hvilken periode lønnen dækker.

Der kan i registret kun opgøres løntimer på baggrund af hele indberetningsperioder.

Det vil forekomme, at den dato, en person melder sig ind i en a-kasse, ikke er sammenfaldende med første dag i en indberetningsperiode, eller at optjeningsperioden starter midt i en indberetningsperiode. Det vil ligeledes forekomme, at der ikke foreligger indberettede oplysninger om løntimer vedrørende den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden er indtrådt. Dette har især betydning i de situationer, hvor ledigheden indtræder ”skævt” i forhold til en lønperiode/indberetningsperiode.

Det foreslås derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen i gældende lovs § 53, stk. 9, ændres således, at der bliver hjemmel til at fastsætte regler, hvorefter løntimer, der er udbetalt i en indberetningsperiode, der ligger delvist inden for en medlemsperiode, kan medregnes forholdsmæssigt til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Eksempel:

Et medlem melder sig ledig den 15. marts 2010. Optjeningsperioden går 3 år tilbage, dvs. den begynder den 15. marts 2007. Den første relevante indberetningsperiode dækker tiden 1. marts til 31. marts 2007. I denne periode er der udbetalt løn for 120 løntimer. Der vil kunne medregnes $17/31 \times 120$ løntimer fra denne indberetningsperiode til opfyldelse af beskæftigelseskravet.

Forslaget vil give et resultat, der ligger tæt på resultatet efter de gældende regler. Forslaget vil medføre, at a-kasserne i nogle tilfælde skal forholde sig til hvor mange løntimer, der kan medregnes fra en indberetningsperiode, der kun delvist ligger inden for medlemsperioden. Det vil formentlig kun få praktisk betydning i meget få tilfælde.

For så vidt angår problematikken om beskæftigelse i perioder, der indberettes efter ledighedsdagen, foreslås videre, at § 53, stk. 9, ændres således, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis de har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskrav.

Ændringen betyder, at a-kassen i disse tilfælde må afvente indberetningen (typisk den 10. i den følgende måned) for den indberetningsperiode, hvor ledighedsdagen ligger, før a-kassen kan opgøre, om beskæftigelseskravet eller optjeningen til den skattefri præmie er opfyldt.

Forslaget indebærer, at dagpengeretten i nogle tilfælde først kan konstateres nogen tid efter arbejdsophøret, og der skal tages stilling til, fra hvornår der kan udbetales dagpenge, når retten til dagpenge først er konstateret. Det er hensigten, at der fastsættes regler om, at dette sker fra første ledighedsdag efter seneste arbejdsforhold i seneste indberetningsperiode, som det er nødvendigt at medregne for at opfylde beskæftigelseskravet. Der henvises til forslaget § 1, nr. 9.

Problemstillingen om forholdsmæssig medregning af indberettede løntimer har også betydning i forhold til arbejdskravene til optjening af den såkaldte "2-års-regel" i efterlønsordningen og optjening af den skattefri præmie. I disse tilfælde opstår problemstillingen ikke i forhold til medlemsperioder, men i forhold til tidspunktet for efterlønsbevisets udstedelse ("2-års-reglens" start), "2-års-reglens" opfyldelse samt start og sluttidspunkt for optjening af den skattefri præmie.

Der vil med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i gældende lovs § 74 m, stk. 9, blive fastsat regler om, at løntimer, der er indberettet for en periode, der delvist går henover tidspunktet for udstedelsen af efterlønsbeviset, "2-års-reglens" opfyldelse samt for start- og slutdato ved optjening af den skattefri præmie, medregnes forholdsmæssigt. Dette delingsprincip svarer til de principper, der efter gældende ret anvendes ved deling af lønsedler for de fast månedslønnede.

2.2.2. Øvrige beskæftigelseskrav

Ud over beskæftigelseskravet under 2.2.1. indeholder loven en række andre krav om optjening af beskæftigelse som betingelse for en rettighed. Det drejer sig om genoptjening af ret til supplerende dagpenge (lovens §§ 60, stk. 1, og 73, stk. 2), genoptjening af ret til dagpenge efter gentagen selvforskyldt ledighed eller gentagen udeblivelse fra samtaler (§ 63, stk. 4, og § 63 a, stk. 3) og genoptjening af ret til en begrænset dagpengeperiode ved modtagelse af social pension (lovens § 64, stk. 2). Endvidere er der beskæftigelseskrav som betingelse for optjening af efterlønsordningens præmieregler (lovens §§ 74 j, stk. 9, 74 l, stk. 5, og 74 m, stk. 1). Endelig er der et beskæftigelseskrav i forbindelse med pligt til overflytning fra deltids- til fuldtidsforsikring (§ 68, stk. 3).

Det foreslås, at disse regler ændres på samme måde som beskrevet ovenfor under 2.2.1.2. På disse områder, med undtagelse af efterlønsområdet, er der dog ikke behov for at anvende forholdsmæssig medregning af indberettede løntimer.

Herudover er det i forhold til nogle af områderne nødvendigt at foretage en opdeling af bestemmelserne i forhold til måneds, uge- og 14-dagesindberetninger i henhold til lov om et indkomstregister. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 12-18 og 20-21.

2.3. Arbejdsgiverens betaling for 1. og 2. ledighedsdag

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende lovs § 84 skal en arbejdsgiver betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage) til et medlem af en a-kasse i forbindelse med medlemmets afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende. Det er ikke en betingelse for ret til G-dagsbetaling, at den ledige er dagpengeberettiget.

Formålet med ordningen er at give arbejdsgiveren et incitament til at planlægge arbejdet, så behovet for afskedigelser og hjemsendelser reduceres.

Endvidere indebærer ordningen, at arbejdsgiverne bidrager til finansieringen af dagpengesystemet, idet der opnås en dagpengebesparelse ved, at arbejdsgiverne betaler ydelsen for de første ledighedsdage.

Arbejdsgiverens pligt til at betale godtgørelse er betinget af, at medlemmet har været beskæftiget i et omfang, der svarer til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger - som regel 74 timer - inden for de sidste 4 uger før ophøret. Opgørelsen af, om beskæftigelseskravet er opfyldt, foretages løbende, således at arbejdstimer, der ligger inden for 4 ugers perioden, og som tidligere har været anvendt til opgørelse af arbejdsgiverens pligt til at betale godtgørelse, også kan anvendes ved et nyt arbejdsophør, der fx indtræder 1 uge senere. Udbetaling af godtgørelse afbryder dermed ikke 4 ugers perioden.

Arbejdsgiveren skal ikke betale godtgørelse, hvis medlemmet selv har sagt op. Arbejdsgiveren skal endvidere ikke betale godtgørelse, hvis der foreligger en såkaldt bortfaldsgrund. Der foreligger en bortfaldsgrund, hvis

- medlemmet inden ansættelsens ophør afslår et skriftligt tilbud om fortsat beskæftigelse svarende til overenskomstmæssige løn- og ansættelsesvilkår hos samme arbejdsgiver,
- arbejdsgiveren er ude af stand til at betale på grund af konkurs eller betalingsstandsning,
- afskedigelsen/arbejdsophøret væsentligst skyldes medlemmet,
- arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendigt på grund af strejke eller lockout på en anden virksomhed,
- arbejdsophøret skyldes force majeure,
- medlemmet er i fuld beskæftigelse hos en anden arbejdsgiver på G-dagene,
- medlemmet i tilslutning til ansættelsens ophør får sygedagpenge eller holder ferie på G-dagene,
- medlemmet er tjenestemand og overgår til rådighedsløn,
- medlemmet har været vikar i en orlovsstilling efter lov om orlov, hvis ansættelsen har varet mindst 3 måneder, eller
- medlemmet har været i beskæftigelse med offentligt tilskud til lønnen efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Opfylder medlemmet betingelserne, udbetaler arbejdsgiveren et beløb, der pr. dag svarer til maksimale dagpenge for en dag (703 kr. 2008-niveau). Udgangspunktet er, at arbejdsgiveren skal betale for 1. og 2. ledighedsdag. Hvis ledigheden er af kortere varighed end 2 dage, skal arbejdsgiveren betale for 1½, 1 eller ½ dag afhængig af ledighedens længde. Arbejdsgiveren skal højst betale godtgørelse til det samme medlem for 16 halve eller hele dage i et kalenderår.

Det er arbejdsgiveren, der administrerer G-dagsordningen, herunder vurderer, om medlemmet opfylder betingelserne for at få godtgørelse.

Betalingen af godtgørelse er således et anliggende mellem arbejdsgiveren og medlemmet. Det er ikke en betingelse for udbetaling af godtgørelse, at medlemmet er tilmeldt AF, mens der udbetales godtgørelse. Der kan ikke udbetales dagpenge for dagene med godtgørelse.

Hvis medlemmet ikke får udbetalt den godtgørelse, som medlemmet mener sig berettiget til, kan medlemmet anmode sin a-kasse om hjælp til at få godtgørelsen udbetalt. Hvis a-kassen ikke kan foranledige arbejdsgiveren til at betale dagpengegodtgørelsen, og a-kassen fortsat finder medlemmet berettiget til godtgørelse, kan a-kassen lægge godtgørelsen ud. Samtidig sender a-kassen sagen til Arbejdsmarkedets Ankenævn med henblik på afgørelse i sagen.

Det har været anført fra arbejdsgiverside, at den gældende G-dagsordning er administrativt belastende.

I finanslovsaftalen for 2006 blev det aftalt at undersøge mulighederne for at lette arbejdsgiverens administrative byrder i forbindelse med G-dagsordningen ved etableringen af et indkomstregister.

2.3.2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at ændre arbejdsgiverens betaling af godtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag således, at arbejdsgiverne fritages for at administrere ordningen.

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal betale et bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med et medlems afskedigelse eller hjemsendelse. Hvis medlemmets ledighed er på 1 dag, skal arbejdsgiveren kun betale et bidrag, der svarer til dagpengenes højeste beløb for en dag.

Det foreslås endvidere, at arbejdsgiveren fremover ikke kan betale bidrag for halve dage, men kun for hele dage. Med henblik på at udligne merudgifterne for arbejdsgiveren som følge heraf foreslås det, at antallet af dage, som arbejdsgiveren højst kan betale for et medlem inden for et kalenderår, reduceres.

Arbejdsgiverens bidragspligt indtræder kun, hvis medlemmet har ret til og får udbetalt dagpenge eller efterløn efter fratrædelsen eller hjemsendelsen. Det betyder, at arbejdsgiveren ikke skal betale bidrag ved forsikrede ikke-dagpengeberettigedes afskedigelse eller hjemsendelse.

En stor del af de gældende bortfaldsgrunde svarer til de situationer, hvor der ikke kan udbetales dagpenge. Betingelsen om, at der skal være udbetalt dagpenge umiddelbart efter fratrædelsen eller hjemsendelsen, træder således i stedet for de gældende bortfaldsgrunde. Arbejdsgiveren fritages fortsat for at betale bidrag ved ophør i beskæftigelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Den første betingelse for, at arbejdsgiveren skal betale bidrag, er således, at der foreligger en afskedigelse eller hjemsendelse. Arbejdsgiveren indberetter fratrædelsesdatoen til indkomstregistret, og a-kassen skal indberette en startdato for udbetaling af dagpenge, der ligger på 1. og/eller 2. ledighedsdag.

Der vil være en række tilfælde, hvor arbejdsgiveren ikke indberetter en ophørsdato. Det kan være tilfældet ved hjemsendelse, arbejdsfordeling mv., fx fordi arbejdsgiveren ikke anser ansættelsen for ophørt, selv om det ud fra en ansættelsesretlig vurdering er tilfældet, eller fordi ansættelsen de facto ikke er ophørt, da arbejdsgiveren har udstedt en frigørelsesattest. I disse situationer er medlemmet berettiget til dagpenge som følge af en overenskomstbestemt ret til hjemsendelse eller en arbejdsfordelingsordning, som er anmeldt til staten i jobcentret eller er godkendt af Beskæftigelsesregionen.

Det foreslås, at a-kassen i forbindelse med indberetningen af startdatoen for dagpengeudbetalingen til indkomstregistret angiver en kode for, at udbetalingen af dagpenge sker i forbindelse med

hjemsendelse, arbejdsfordeling og ophør i dag-til-dagansættelse, herunder vikaransættelse. Det vil i den forbindelse være a-kassens markering, der udløser arbejdsgiverens betaling af bidrag. I forbindelse med arbejdsfordeling vil der, som efter de gældende regler, kun skulle betales bidrag for medlemmets 1. og /eller 2. ledighedsdag pr. anmeldt eller godkendt arbejdsfordeling.

Det vil ikke være muligt at se i indkomstregistret, om det er arbejdsgiveren eller medlemmet, der har foranlediget arbejdsophøret. For at sikre, at arbejdsgiveren fortsat fritages for at betale bidrag, når medlemmet selv har sagt op, foreslås det, at a-kassen med en særlig kode angiver, at medlemmet selv har sagt op.

Efter de gældende regler skal arbejdsgiveren ikke betale godtgørelse, hvis medlemmet har været i beskæftigelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Det vil ikke fremgå af indkomstregistret, om medlemmets beskæftigelse har været med løntilskud. A-kassen vil dog få oplysning om, at medlemmet har været ansat i beskæftigelse med løntilskud.

Det foreslås derfor, at a-kassen på samme måde som ved hjemsendelse, arbejdsfordeling mv. skal sætte en særlig kode for, at medlemmet er ophørt i ansættelse, hvor der har været ydet løntilskud. Denne oplysning vil indgå sammen med de andre oplysninger, der vil ligge til grund for opgørelsen af arbejdsgiverens bidragspligt.

De nærmere regler om a-kassernes pligt til at angive de særlige koder vil blive fastsat med hjemmel i lov om et indkomstregister.

Det foreslås endvidere, at der gives hjemmel til, at der kan fastsættes administrative regler for, hvornår der i relation til arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag ved 1. og 2. ledighedsdag anses at foreligge et arbejdsophør, herunder at der også anses at foreligge et arbejdsophør i de tilfælde, hvor medlemmet genoptager arbejdet hos arbejdsgiveren efter en periode, hvor medlemmet og arbejdsgiveren har været frigjort fra arbejdsforholdet. Dette er en videreførelse af gældende administrative regler.

Det foreslås, at arbejdsgiverens bidragspligt derudover skal være betinget af, at medlemmet inden for den eller de sidste indberetningsperioder til indkomstregistret af en måned eller sammenlagt 4 ugers varighed har haft en indkomst fra arbejdsgiveren, der mindst svarer til 74 gange omregningssatsen, jf. gældende lovs § 59, stk. 3, som foreslås erstattet af forslaget til § 52, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4. Dette svarer til et beløb på 13.760 kr. (2008-niveau). Indkomstkravet svarer dermed ca. til beskæftigelseskravet efter de gældende regler. Det er en betingelse, at indkomsten er indberettet til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Eksempel

Medlem A har været ansat hos arbejdsgiver B siden 1. februar 2008 til en månedsløn på 28.000 kr. Arbejdsgiver B indberetter løn mv. månedsvis til indkomstregistret. Medlem A opsiges af arbejdsgiver B til fratrædelse den 20. maj 2008. Medlem A får udbetalt dagpenge med virkning fra 21. maj 2008.

Den første betingelse for arbejdsgiver B's bidragspligt er opfyldt, da medlem A får udbetalt dagpenge fra 1. dag efter fratrædelsen. Den sidste indberetningsperiode af en månedsvarighed inden fratrædelsen er perioden fra den 1. april til 30. april 2008. Da medlem A i den periode har haft en indtægt, der overstiger et beløb, der svarer til 74 gange omregningssatsen, er den anden betingelse for arbejdsgiveren B's bidragspligt opfyldt.

Arbejdsgiver B skal derfor betale bidrag for 1. og 2. ledighedsdag.

Det foreslås, at der ved medlemmets indkomst hos arbejdsgiveren forstås indkomst før fradrag for arbejdsmarkedsbidrag (AM-indkomst). Da det i indkomstregistret ikke vil være muligt at udskille særlige løndelev, fx overarbejdsbetaling, bonus mv., betyder det, at særlige løndelev også indgår i

opgørelsen af, om indkomstkra­vet er opfyldt. De nærmere regler for opgørelsen af indkomstkra­vet fastsættes administrativt.

Hvis medlemmet har været ansat hos flere arbejdsgivere, og ansættelsen hos en af dem ophører, er den pågældende arbejdsgiver kun bidragspligtig, hvis indkomstkra­vet er opfyldt i forhold til den arbejdsgiver.

Medlemmet får udbetalt dagpenge fra sin a-kasse fra 1. ledighedsdag, hvis medlemmet er berettiget hertil. Et dagpengeberettiget medlem skal være tilmeldt staten i jobcentret fra 1. ledighedsdag, jf. gældende lovs § 57, stk. 4. Der kan dog være tilfælde, hvor medlemmet opfylder betingelserne for ret til dagpenge, men ikke kan få udbetalt dagpenge. Dette kan fx være tilfældet, hvis dagpenge ikke udbetales på grund af min­dsteudbetalingsreglen eller overskydende timer. I disse tilfælde skal arbejdsgiveren ikke betale bidrag for den dag, hvor der ikke udbetales dagpenge, jf. ovenfor.

Forsikrede ikke-dagpengeberettigede ledige kan eventuelt få udbetalt kontanthjælp, hvis betingelserne herfor er opfyldt.

Vurderingen af om betingelserne for, at arbejdsgiveren skal betale bidrag, er opfyldt, foretages automatisk ved sammenstilling af oplysninger fra arbejdsgiveren til indkomstregistret om indkomst, ansættelses- og ophørsdato og oplysninger fra a-kassen om udbetaling af dagpenge eller efterløn til medlemmet, udbetalingsperiode og evt. særlig markering.

Sammenstillingen af oplysninger foretages i et opkrævningsregister. Opkrævningsregistret skal ikke anvendes til andre formål.

Registret skal udføre to funktioner. Det skal for det første foretage opgørelsen af betingelserne for, om arbejdsgiverens bidragspligt er opfyldt. Det sker ved at sammenholde oplysningen om arbejdsophøret med oplysningen om, at en dagpengeudbetaling er begyndt på 1. og/eller 2. ledighedsdag, samt om medlemmet opfylder det ovennævnte indkomstkra­v.

Registret skal for det andet løbende opgøre, hvor mange bidrag arbejdsgiveren har betalt for den enkelte person inden for kalenderåret, og hvor mange personer arbejdsgiveren skal indbetale bidrag for i løbet af en opkrævningsperiode.

Hvis opgørelsen i opkrævningsregistret viser, at arbejdsgiveren skal betale bidrag for en person, sendes der fra registret meddelelse herom til told- og skatteforvaltningen, der foretager opkrævningen af bidraget. Opkrævningen vil indeholde en angivelse af, hvilke personer opkrævningen vedrører, samt hvornår arbejdsophøret eller hjemsendelsen har fundet sted.

Hvis arbejdsgiveren er uenig i, om en bidragsopkrævning er korrekt, kan arbejdsgiveren indbringe sagen for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Da en bidragsopkrævning er forbundet med medlemmets ret til dagpenge, vil en arbejdsgivers klage over bidragsopkrævningen dermed få betydning for medlemmets ret til dagpenge, hvis Arbejdsmarkedets Ankenævn træffer afgørelse til arbejdsgiverens fordel. For at forhindre, at en afgørelse fra Arbejdsmarkedets Ankenævn om arbejdsgiverens bidragspligt får en utilsigtet konsekvens for medlemmet, foreslås det, at Ankenævnet kan beslutte, at arbejdsgiverens klage ikke får betydning for a-kassens afgørelse om medlemmets ret til dagpenge.

Beskæftigelsesministeren udarbejder efter forhandling med skatteministeriet regler om registret og om proceduren for opkrævningerne, herunder opkrævningsperiodens længde og tidsfrister for betaling.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under pkt. 1.

Det foreslås, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2.

2.4. Arbejdsløshedskassernes adgang til registersamkøring på grundlag af oplysninger i indkomstregistret

Ved udmøntningen af reglerne om arbejdsløshedskassernes fremtidige opgaver om tilsyn og kontrol ved brug af oplysningerne i indkomstregistret er der opstået tvivl om, hvorvidt lovens § 90 b, jf. § 91, indeholder tilstrækkelig klar lovhjemmel til, at kasserne i kontroløjemed kan samkøre og samstille oplysninger i indkomstregistret med andre oplysninger.

Ved lov nr. 404 af 8. maj 2006, blev det fastsat i arbejdsløhedsforsikringslovens § 90 b, at oplysningerne i indkomstregistret om løn, arbejdstid mv. i videst muligt omfang skal anvendes ved administrationen af loven. I lovens § 91, stk. 9, blev det samtidig fastsat, at oplysninger, som ikke kan indhentes fra indkomstregistret, kan indhentes fra arbejdsgivere, pensionskasser, pengeinstitutter m.fl. Lovændringen gav samtidig arbejdsløshedskasserne, Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn terminaladgang til alle nødvendige oplysninger i indkomstregistret.

Arbejdsdirektoratets kontrol med udbetaling af ydelser kan ske ved registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i indkomstregister med andre oplysninger. Dette vil ske under særlig hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed.

Arbejdsløshedskasserne har adgang til de samme oplysninger som Arbejdsdirektoratet, men kun for så vidt angår vedkommende arbejdsløshedskasses egne medlemmer. Disse oplysninger vil også kunne anvendes til kontrol af egne medlemmer.

En af visionerne bag indførelsen af indkomstregistret er bl.a. bedre kontrol med udbetaling af offentlige ydelser og fair play. Arbejdsløshedskasserne fik derfor som noget nyt adgang til væsentligt flere oplysninger, hvilket skulle medvirke til at forbedre mulighederne for kontrol af udbetaling af bl.a. dagpenge og dermed mindske antallet af fejludbetalinger.

Det foreslås, at der i lovens § 90 b, stk. 2, indsættes en klar og udtrykkelig lovhjemmel til, at arbejdsløshedskasserne kan benytte oplysningerne i indkomstregistret til registersamkøring i kontroløjemed. Adgangen til registersamkøring vil kun gælde kassens egne medlemmer, og samkøringen vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og sammenstilling i kontroløjemed.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Tilpasningen af reglerne om beregning af individuel dagpenge- og efterlønssats samt beskæftigelseskrav vurderes kun at have ubetydelige økonomiske konsekvenser. I enkelte tilfælde vil satsen for den enkelte ledige kunne blive lidt højere eller lavere, og opfyldelse af beskæftigelseskravet kan eventuelt forskydes tidsmæssigt.

A-kassernes adgang til registersamkøring vurderes at medføre en mindre administrativ merudgift for a-kasserne i form af såvel etablerings- som driftsudgifter.

Efter lovforslaget vil medlemmet ikke længere få udbetalt godtgørelse fra arbejdsgiveren for 1. og 2. ledighedsdag, men vil få udbetalt dagpenge fra 1. ledighedsdag, hvis medlemmet i øvrigt er berettiget hertil. Arbejdsgiverne skal i stedet betale et bidrag til staten.

Efter de gældende regler blev der i 2006 registreret ca. 270.000 tilfælde med hele og halve G-dage. Hertil kommer et stort antal tilfælde, som i overensstemmelse med reglerne ikke er registreret i a-kassernes systemer, da der ikke er foretaget en G-dagsmarkering på dagpengekortet. Det drejer sig om G-dage til personer, som ikke er dagpengeberettiget, og om personer, som konkret ikke kan få udbetalt dagpenge, fx fordi de er kommet i arbejde på 2. eller 3. dagen efter arbejdsophøret, bliver syge, eller holder fri for egen regning. Omfanget af dette vurderes til ca. 85.000.

I forhold til gældende regler vurderes staten at få en årlig merindtægt på ca. 9 mio. kr. Dette kan især henføres til, at arbejdsgiverne efter forslaget ikke kan betale halve bidrag for halve dage,

men kun for hele dage, hvilket isoleret set medfører en merindtægt for staten på ca. 18 mio. kr. årligt.

Efter lovforslaget nedsættes det maksimale antal bidragsdage dog fra 16 til 12, hvilket skønnes i sig selv at medføre en årlig mindreindtægt for staten på ca. 9 mio. kr.

Kommunerne forventes at få en merudgift på højst 2 mio. kr. til kontanthjælp som følge af, at ordningen ikke længere omfatter forsikrede medlemmer, som ikke er dagpengeberettigede.

Samlet set medfører lovforslaget således en årlig merindtægt for staten på ca. 9 mio. kr. og en årlig merudgift for kommunerne på højst 2 mio. kr.

Det vurderes derudover, at arbejdsløsheds-kasserne, Arbejdsdirektoratet og Arbejdsmarkedets Ankenævn vil opnå en vis lettelse af de administrative byrder, idet der i langt mindre omfang end hidtil skal indhentes lønsedler, ansættelseskontrakter mv. hos medlemmerne eller arbejdsgiverne. I stedet vil oplysningerne kunne indhentes direkte i elektronisk form i indkomstregistret. Dette vil give mulighed for en hurtigere sagsbehandling.

[Etableringen af et opkrævningsregister i forbindelse med arbejdsgivernes betaling af bidrag for 1. og 2. ledighedsdag skønnes foreløbigt og med betydelige forbehold at medføre en udgift til udvikling og implementering på 7-10 mio. kr. Driften af opkrævningsregistret og opkrævnings-systemet skønnes med betydelige forbehold at medføre en årlig udgift på 4-5 mio. kr. Hertil kommer udviklingsomkostninger til oprettelse af nye beskæftigelses-koder til a-kassernes indberetning om dagpengeudbetaling i visse situationer. SKAT skønner med betydelig usikkerhed, at omkostningerne vil være på indtil 3 mio. kr. i systemændringer i eIndkomst. Udgifterne afholdes af statskassen.]

De økonomiske konsekvenser af forslaget § 1, nr. 28 og 29, skal forhandles med kommunerne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslagene om tilpasningen af reglerne om beregning af individuel dagpenge- og efterløns-sats samt beskæftigelseskrav har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Efter forslaget fritages arbejdsgiverne for administrationen af betaling for 1. og 2. ledighedsdag, men skal fortsat afholde udgiften for medlemmets første 2 ledighedsdage.

Ændringerne i arbejdsgivernes betaling af 1. og 2. ledighedsdag betyder, at betalingen ikke læn-gere er et anliggende mellem arbejdsgiveren og medlemmet, men vil være et anliggende mellem arbejdsgiveren og staten. Ændringerne betyder også, at medlemmet får udbetalt dagpenge fra 1. ledighedsdag, hvis medlemmet i øvrigt har ret hertil.

Det forudsættes i forslaget, at arbejdsgivernes udgiftsniveau ved betaling af bidrag ikke bliver højere end udgiftsniveauet i den gældende G-dagsordning.

De enkelte elementer i forslaget medfører hver især enten merudgifter eller mindreudgifter for arbejdsgiverne i forhold til den gældende G-dagsordning.

Merudgifterne består i, at arbejdsgiverne efter forslaget ikke kan betale bidrag for halve dage, men kun for hele dage.

Mindreudgifterne består i, at målgruppen indskrænkes fra at omfatte alle medlemmer af en arbejdsløsheds-kasse til kun at omfatte dagpenge- og efterlønsmodtagere, at arbejdsgiverne ikke skal betale bidrag, hvis medlemmet ikke kan få udbetalt dagpenge på grund af fx den såkaldte mind-steudbetalingsregel, og at det højeste antal dage, hvor arbejdsgiveren skal betale bidrag for et medlem i løbet af et kalenderår, nedsættes fra 16 til 12 dage.

Samlet set medfører forslaget en mindreudgift for arbejdsgiverne på ca. 5 mio. kr. i forhold til den gældende G-dagsordning. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne under pkt. 3 vedrørende omfanget af tilfælde med hele og halve G-dage.

Forslaget vil endvidere opfylde det formål, der er bag de gældende regler, idet der fortsat er et incitament for arbejdsgiveren til at planlægge arbejdet, så behovet for afskedigelser og hjemsendelser reduceres.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Centret vurderer, at det ikke er nødvendigt at forelægge lovforslaget for Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel, da det ud fra Beskæftigelsesministeriets AMVAB-måling og Arbejdsdirektoratets bemærkninger til lovforslaget er muligt at opgøre administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Den samlede erhvervsøkonomiske effekt af lovforslaget er af Arbejdsdirektoratet opgjort til en lettelse på omkring 5 mio. kr. Arbejdsgivernes samlede udgiftsniveau ved betaling af bidrag er således stort set identisk med udgiftsniveauet i den gældende G-dagsordning.

På baggrund af Beskæftigelsesministeriets AMVAB-måling vurderer Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, at lovforslaget samlet set vil lette arbejdsgivernes administrative omkostninger med omkring 55-63 mio. kr. Den endelige lettelse afhænger af, i hvilket omfang der fortsat vil være behov for at indhente oplysninger fra arbejdsgiverne til brug for administrationen af arbejdsløshedsforsikringsloven. Det er således først muligt at fastslå den endelige administrative lettelse for erhvervslivet, når indkomstregistret er etableret, og når behovet for at indhente informationer fra arbejdsgiverne dermed er kendt.

Lovforslaget fjerner en hyppigt nævnt irritationsbyrde fra erhvervslivet side, idet administrationen af G-dage af mange virksomheder har været anset som værende unødvendigt kompliceret. Som følge af, at arbejdsgiverne ikke længere skal betale G-dage til lønmodtagerne, men et bidrag til staten, vil der blive orienteret bredt om ændringerne på G-dagsområdet, i god tid før ikrafttrædelsestidspunktet.

5. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det vurderes, at forslaget som helhed medfører en vis administrativ lettelse for borgerne, idet borgerne ikke længere i samme udstrækning skal fremlægge dokumentation i form af lønsedler, ansættelseskontrakter mv. Disse oplysninger vil i stedet kunne hentes i indkomstregistret. Borgerne vil ligeledes få mulighed for en hurtigere sagsbehandling.

Forslaget om en ændret G-dagsordning medfører, at borgerne ikke længere skal anmode om betaling af G-dage, men vil få dagpenge fra første ledighedsdag, hvis de i øvrigt er berettiget hertil. Borgerne undgår ligeledes at skulle anmode a-kassen om hjælp til udbetaling af G-dage i de tilfælde, hvor arbejdsgiverne ikke mener sig forpligtet til at betale G-dage.

7. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Høring

Forslaget har forud for fremsættelsen været til høring i Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Kristelig Fagbevægelse, Kristelig Arbejdsgiverforening og Datatilsynet.

9. Sammenfattende skema

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ Mindredgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	G-dage: Staten forventes at få en årlig merindtægt på netto 9 mio. kr.	G-dage: Kommuner forventes at få en merudgift på 2 mio. kr. til kontanthjælp.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Administrationen af dagpengeområdet: Arbejdsdirektoratet, Arbejdsmarkedets Ankenævn og a-kasserne vil opnå en vis lettelse.	Registersamkøring: A-kasserne vurderes at få en merudgift til etablering og drift. [G-dage: Etablering af opkrævningsregister forventes at medføre udviklings- og etableringsudgifter på 7-10 mio. kr. og løbende driftsudgifter på 4-5 mio. kr. årligt. Udviklingsomkostninger til oprettelse af nye beskæftigelseskoder i indkomstregistret på indtil 3 mio. kr.]
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	G-dage: Mindredgift til betaling af bidrag til 1. og 2. ledighedsdag på ca. 5 mio. kr. årligt. Administrative lettelse som følge af afgivelse af et mindre antal arbejdsgivererklæringer samt fritagelse for administrationen af G-dagsordningen: 55-63 mio. kr. årligt.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	En vis administrativ lettelse.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-3

Indførelsen af et indkomstregister giver mulighed for at lette de administrative byrder for medlemmerne, a-kasserne og arbejdsgiverne i forbindelse med beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere.

Det foreslås, at a-kassen fremover skal lægge oplysningerne i indkomstregistret om lønmodtagernes arbejdsindkomst og -omfang til grund for opgørelsen af lønmodtagermedlemmernes hidtidige arbejdsfortjeneste, der er afgørende ved beregningen af dagpengenes størrelse til det enkelte medlem ("den individuelle dagpengesats"). Det sker ved at ændre nogle af reglerne om den såkaldte beregningsperiode.

Det foreslås videre, at begrebet "fuld overenskomstmæssig arbejdstid" erstattes af et krav om et specifikt antal løntimer.

Som noget nyt foreslås også, at regler om beregningsperioden, der nu udelukkende er fastsat administrativt, indsættes i loven, således at grundlaget for beregning af dagpengesatsen for lønmodtagere fremover er fastsat i loven. Endvidere foreslås, at grundlaget for beregning af dagpengesatsen for selvstændige erhvervsdrivende ligeledes fastsættes i loven.

Af lovtekniske og ordensmæssige hensyn foreslås endelig, at bestemmelserne i lovens § 51, stk. 1, affattes på ny, uden at der herved tilsigtes materielle ændringer, og at bestemmelserne i § 51 sammen med de foreslåede ny regler deles op og affattes i paragrafferne 48 til 51 a.

De gældende beregningsregler opretholdes i øvrigt i det væsentlige uændret.

§ 48

Forslaget til ny affattelse af § 48 svarer til gældende lovs § 51, stk. 1. Forslaget medfører ikke indholdsmæssige ændringer. Bemyndigelsesbestemmelsen i gældende lovs § 51, stk. 1, sidste pkt., erstattes dog af forslaget i nr. 3 til ny affattelse af § 51 a.

§ 49

Til stk. 1-3

Efter de gældende regler sker beregningen af dagpengesatsen for lønmodtagere på grundlag af indtjeningen i en såkaldt beregningsperiode. Beregningsperioden er for fuldtidsforsikrede den seneste periode på 12 uger (dag-, uge-, eller 14-dages-lønnede) eller 3 måneder (for månedslønnede), hvor der har været et antal løntimer, som mindst svarer til 2/3 af fuld overenskomstmæssig arbejdstid. For deltidsforsikrede sker beregning på grundlag af indtjeningen i den seneste periode af 12 ugers varighed, hvor der er mindst 180 løntimer (dag-, uge-, eller 14-dages-lønnede), for månedslønnede dog på grundlag af den seneste periode af 3 måneders varighed, hvor der er mindst 195 løntimer. Hvis medlemmets arbejdstid ikke er kontrollabel, findes antallet af løntimer ved at omregne indtægten til timer med den til enhver tid gældende omregningssats.

Beregningsperioden behøver ikke at være sammenfaldende med lønperioder og kan ligge indtil 5 år tilbage.

Det foreslås at ændre beregningsreglerne således, at de fremover baseres på indberettede løntimer i henhold til lov om et indkomstregister. Konkret foreslås, at beregningsperioden omfatter de seneste sammenhængende indberetningsperioder forud for ledigheden, som dækker 3 måneder ved

månedsindberetninger og 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, og som opfylder nedenstående betingelser om antal løntimer.

Det foreslås videre, at begrebet ”fuld overenskomstmæssig arbejdstid” fremover ikke finder anvendelse. I stedet baseres beregningen på et specifikt antal beskæftigede timer (løntimer) i beregningsperioden, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.

For fuldtidsforsikrede skal der ved månedsindberetninger være indberettet mindst 320 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger være indberettet mindst 296 løntimer. Dette svarer til det hidtidige krav om 2/3 af fuld overenskomstmæssig arbejdstid. For deltidsforsikrede skal der som hidtil ved månedsindberetninger være indberettet mindst 195 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger mindst 180 løntimer.

Hvis arbejdstiden ikke er kontrollabel, og der derfor ikke kan indberettes løntimer, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2 og pkt. 2.1.2., omregnes indtægten til løntimer ved brug af den til enhver tid gældende omregnings-sats, jf. forslaget til § 52, som nyaffattet i forslagets § 1, nr. 4.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til stk. 4

Fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende er i dag udelukkende fastsat administrativt med hjemmel i gældende lovs § 51, stk. 1, sidste pkt., jf. bekendtgørelse nr. 175 af 20. marts 1998 med senere ændringer om fremgangsmåden ved beregning af arbejdsfortjenesten for selvstændige erhvervsdrivende.

Ifølge bekendtgørelsens § 3, stk. 1, udgør den hidtidige, daglige arbejdsfortjeneste ved selvstændig virksomhed 1/260 af årsindtægten ved selvstændig virksomhed.

Det foreslås, at det i overensstemmelse hermed som noget nyt fastsættes i loven, at den hidtidige arbejdsfortjeneste ved selvstændig virksomhed opgøres på grundlag af årsindtægten ved den selvstændige virksomhed.

Der tilsigtes ikke herved materielle ændringer af reglerne om beregning af dagpengesatsen på grundlag af selvstændig virksomhed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til stk. 5 og 6

Forslagene til § 49, stk. 5 og 6, er identisk med gældende lovs § 51, stk. 2 og 3. Forslagene medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

§ 50

Forslaget til stk. 1 om en mindstesats svarer til gældende lovs § 51, stk. 4. Forslaget medfører ikke indholdsmæssige ændringer. Bemyndigelsesbestemmelsen i gældende lovs § 51, stk. 4, sidste pkt., erstattes dog af forslaget i nr. 3 til ny affattelse af § 51 a.

Forslaget til stk. 2 om afrunding af dagpengenes størrelse svarer til gældende § 51, stk. 7. Dog er der ikke som hidtil en henvisning til reglen om nedsættelse af dagpengene efter gældende lovs § 51, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, ad affattelse af ny § 51, da dette må anses for overflødig. Det skyldes, at nedsættelse af dagpenge efter den foreslåede § 51 sker til en dagpengesats, der allerede er afrundet. Herudover er der sket ændring af henvisningen til andre bestemmelser som konsekvens af forslagene til opdeling af gældende lovs § 51 i flere nye paragraffer.

§ 51

Forslaget til ny § 51 svarer til reglerne i gældende lovs § 51, stk. 5 og 6. Der er foretaget sammenskrivning af de nævnte 2 stykker, og henvisningen til andre bestemmelser er ændret som konsekvens af forslagene til opdeling af gældende lovs § 51 i flere nye paragraffer. Forslaget medfører ikke indholdsmæssige ændringer.

§ 51 a

Bestemmelsen træder i stedet for bemyndigelsesbestemmelserne i gældende lovs §§ 51, stk. 1 og 4. Da der nu foreslås indført lovregler, som - i begrænset omfang - ændrer nogle af de gældende administrativt fastsatte detaljerede beregningsregler, foreslås det præciseret, at der fortsat skal være nærmere administrative regler om fremgangsmåden og betingelserne for beregning af arbejdsfortjente og dagpengesats.

Til nr. 4

Gældende lovs § 59, stk. 3, om omregning af indtægt til arbejdstimer, er efter sin formulering alene relateret til opgørelse af overskydende timer, men princippet anvendes generelt ved administration af arbejdsløshedsforsikringen.

Som følge af, at løntimebegrebet bliver et væsentligt element ved administrationen af bestemmelserne i nærværende lovforslag, foreslås det, at bestemmelsen i § 59, stk. 3, erstattes af en generel bestemmelse. Det foreslås, at hvis et medlems arbejdstid ikke eller kun vanskeligt kan kontrolleres, herunder i forbindelse med indberetning af løntimer til indkomstregistret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister, skal indtægten fra arbejdet omregnes til timer med den til enhver tid gældende omregningssats ved administrationen af denne lov. Det foreslås videre, at direktøren for Arbejdsdirektoratet efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætter nærmere regler herom.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2, pkt. 2.1.2., pkt. 2.2.1.2. samt til bemærkningerne til nr. 3, 6 og 7.

Til nr. 5 og 8

Efter gældende lovs § 53, stk. 2, opnås ret til dagpenge, hvis et medlem har haft beskæftigelse som lønmodtager i et omfang, som sammenlagt svarer til fuldtidsbeskæftigelse i mindst 52 uger (fuldtidsforsikret) eller i mindst 34 uger (deltidsforsikret) inden for de sidste 3 år (*optjeningsperioden*).

Et medlem, som har opbrugt sin ret til dagpenge, kan igen få ret til dagpenge, hvis pågældende har haft beskæftigelse i henholdsvis 26 uger (fuldtidsforsikret) eller 17 uger (deltidsforsikret) inden for de sidste 3 år, jf. gældende lovs § 53, stk. 6.

Det foreslås, at reglerne om beskæftigelseskravet i § 53, stk. 2, ændres således, at kravet anses for opfyldt, hvis et fuldtidsforsikret medlem i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager har fået indberettet 1924 løntimer, et deltidsforsikret medlem 1258 løntimer, inden for de sidste 3 år svarende til de seneste 36 måneders indberetninger. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til nr. 9 om medregning af perioder, der ikke er indberettet til indkomstregistret, i medfør af forslaget til affattelse af § 53, stk. 9.

Det foreslås videre i forslaget til § 53, stk. 6, at et medlem, som har opbrugt sin ret til dagpenge, igen kan få ret til dagpenge, hvis et fuldtidsforsikret medlem som lønmodtager inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 962 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister, eller et deltidsforsikret medlem inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 629 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 6 og 7

Forslagene er formuleringsmæssige ændringer som følge af forslaget i § 1, nr. 5, hvorefter beskæftigelseskravet opgøres på grundlag af registrerede løntimer i indkomstregistret. Endvidere ændres litrering til nummerering.

Forslaget i § 1, nr. 7, skyldes endvidere, at det ikke vil fremgå af indkomstregistret, hvornår arbejdet er udført, men alene hvornår lønnen er udbetalt, og hvilken periode lønnen dækker, samt at der sker en mindre ændring i hvilken beskæftigelse med offentligt løntilskud, der ikke kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet for lønmodtagere. Endvidere foreslås det, at der henvises til den nye generelle bestemmelse om omregning af indtægt til timer i forbindelse med ukontrollabel arbejdstid, jf. forslaget i § 1, nr. 4, til ny § 52.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 9

Det foreslås, at bemyndigelsen i gældende lovs § 53, stk. 9, til at fastsætte regler om at løntimer kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet, bortfalder som konsekvens af, at det fremover vil fremgå direkte af § 53, stk. 2 og 6, jf. forslagets § 1, nr. 5 og nr. 8, at beskæftigelseskravet opgøres på grundlag af registrerede løntimer i indkomstregistret.

Indkomstregistret indeholder imidlertid ikke oplysninger om alle forhold, som efter gældende regler kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Det drejer sig fx om perioder med ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret.

Det foreslås derfor, at der i lovens § 53, stk. 9 gives hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, fortsat kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet.

Det foreslås videre, at direktøren for Arbejdsdirektoratet får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at indberettede løntimer, der ligger delvist i en medlemsperiode, kan medregnes til beskæftigelseskravet i forhold til medlemsperiodens længde inden for indberetningsperioden. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen ændres således, at der kan fastsættes regler om, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis de har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskravet.

Der vil med hjemmel i gældende lovs § 74 m, stk. 9, blive fastsat tilsvarende regler om, at løntimer, der er indberettet for en periode, der delvist går hen over tidspunktet for udstedelsen af efterlønsbeviset, ”2-års-reglens” opfyldelse samt for start- og slutdato ved optjening af den skattefri præmie, medregnes forholdsmæssigt. Dette delingsprincip svarer til de principper, der efter gældende ret anvendes ved deling af lønsedler for de fast månedslønnede.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 10

Efter den gældende lovs § 57, stk. 2. pkt., kan der ikke udbetales dagpenge for de dage, hvor medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag fra arbejdsgiveren.

Det foreslås, at den bestemmelse ophæves som følge af, at arbejdsgiveren efter forslagets § 1, nr. 28 og 29, ikke længere skal udbetale godtgørelse til medlemmet for 1. og 2. ledighedsdag, men i stedet skal indbetale et bidrag til staten.

Til nr. 11 og 22

Bestemmelserne i § 59, stk. 3 og § 73, stk. 4, om omregning af indtægt til arbejdstimer har efter deres formulering alene relation til opgørelse af overskydende timer, men princippet anvendes generelt ved administration af arbejdsløshedsforsikringen.

I forslaget § 1, nr. 4, ad nyaffattelse af § 52 foreslås indsat en generel bestemmelse om omregning af ukontrollabel arbejdstid ved administrationen af arbejdsløshedsforsikringsloven. Som følge heraf foreslås, at § 59, stk. 3 og § 73, stk. 4, ophæves.

Til nr. 12

Efter gældende lovs § 60, stk. 1, har fuldtidsforsikrede medlemmer ret til supplerende dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for 70 uger. Der genoptjenes ret til supplerende dagpenge, når medlemmet har haft 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder. Reglen omfatter lønmodtagere og selvstændig erhvervsdrivende.

Af lovtekniske grunde foreslås det, at stk. 1 deles op i 2 stykker.

I stk. 1 foreslås, at der genoptjenes ret til supplerende dagpenge, når medlemmet i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager inden for 12 sammenhængende måneder har fået indberettet mindst 130 løntimer i hver af 6 månedsindberetninger, mindst 30 løntimer i hver af 26 ugeindberetninger, eller mindst 60 løntimer i hver af 13 14-dagesindberetninger. Medlemmer, der driver selvstændig virksomhed, skal have udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 26 uger inden for 12 måneder.

Hvis arbejdstiden er ukontrollabel, omregnes indtægten fra arbejde til timer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. forslaget til ny § 52 i § 1, nr. 4.

Stk. 2 foreslås at indeholde de gældende regler i § 60, stk. 1, 2. og 3. pkt. Bestemmelsen er i øvrigt uændret.

Stk. 3 er en videreførelse af bemyndigelsesbestemmelsen i lovens § 60, stk. 2. Det foreslås dog, at der på samme måde som i forslaget § 1, nr. 9, vedr. beskæftigelseskravet, gives hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Dette skyldes, at indkomstregistret ikke indeholder oplysninger om alle forhold, som efter gældende regler kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet. Det drejer sig fx om perioder med ferie med feriegodtgørelse, beskæftigelse i udlandet og overenskomstmæssige fridage i et beskæftigelsesforhold. Hertil kommer, at der kan forekomme situationer, hvor arbejdsgiveren undtagelsesvis har undladt at indberette eller har indberettet fejlagtigt til indkomstregistret.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2, samt bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 9, om udvidelsen af hjemmelsbestemmelsen vedr. beskæftigelseskravet og til § 1, nr. 21, for så vidt angår deltidsforsikrede medlemmer.

Til nr. 13-16

Efter gældende lovs §§ 63, stk. 4, 2. pkt., og 63 a, stk. 3, bortfalder retten til dagpenge, hvis medlemmet

- er selvforskyldt ledig 2 gange inden for 12 måneder,
- inden for 12 måneder efter at have fået en karantæne for at udeblive fra en jobsamtale hos staten i jobcentret eller hos anden aktør eller fra en formidlings-, CV- eller rådighedssamtale i a-kassen, på ny udebliver fra en samtale, eller
- inden for 12 måneder både er selvforskyldt ledig og har fået karantæne for at udeblive fra de nævnte samtaler.

Dagpengeretten er bortfaldet, indtil et fuldtidsforsikret medlem har haft mere end 300 timers arbejde inden for 10 uger, et deltidsforsikret medlem mindst 150 timers arbejde inden for 10 uger, eller et medlem i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Som følge af indberetningsterminer og periodiseringer i indkomstregistret, vil det ikke være muligt at opretholde en opgørelse af beskæftigelseskravet alene opgjort på ugebasis. Det er nødvendigt at tilpasse kravet til beskæftigelsesperiodens længde, således at der tages hensyn til månedsvise indberetninger til indkomstregistret.

Det foreslås derfor i forslaget § 1, nr. 13 og 15, at retten til dagpenge – som hidtil – bortfalder ved selvforskyldt ledighed inden for 12 måneder eller udeblivelse fra samtaler, jf. ovenfor, indtil medlemmet i henhold til lov om et indkomstregister som fuldtidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 390 løntimer (deltidsforsikret 195 løntimer) inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger eller 360 løntimer (deltidsforsikret 180 løntimer) inden for en sammenhængende periode, der dækker 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, eller i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang. Hvis arbejdstiden er ukontrollabel, omregnes indtægten fra arbejde til timer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. forslaget til ny § 52 i § 1, nr. 4.

Forslaget ændrer ikke det nuværende krav til beskæftigelses omfang pr. uge, idet kravet fortsat vil svare til optjening af 30 timer pr. uge for fuldtidsforsikrede og 15 timer pr. uge for deltidsforsikrede.

Det foreslås i § 1, nr. 14 og 16, at der i bemyndigelsesbestemmelserne i § 63, stk. 6, og § 63 a, stk. 4, gives hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Der henvises til de tilsvarende ændringer i forhold til beskæftigelseskravet i § 53 og supplerende dagpenge i § 60, jf. forslaget § 1, nr. 9 og 12.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 17 og 18

Efter gældende lovs § 64, stk. 1, begrænses retten til dagpenge til en periode på sammenlagt 12 måneder inden for de seneste 18 måneder for medlemmer, som modtager pension efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. eller tilsvarende udenlandsk lovgivning.

Efter gældende lovs § 64, stk. 2, er retten til en ny dagpengeperiode for disse medlemmer betinget af, at et fuldtidsforsikret medlem på ny har haft arbejde som lønmodtager i en periode, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 26 uger inden for de sidste 18 måneder, eller i en tilsvarende periode har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang. Et deltidsforsikret medlem skal på ny have haft arbejde som lønmodtager i en periode, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger inden for de sidste 18 måneder.

Det foreslås i § 1, nr. 17, at begrebet ”fuld overenskomstmæssig arbejdstid” erstattes af et specifikt antal beskæftigede timer (løntimer) i optjeningsperioden, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2.

Det foreslås konkret, at beskæftigelseskravet i § 64, stk. 2, anses for opfyldt, hvis et fuldtidsforsikret medlem i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager på ny har fået indberettet 962 løntimer, et deltidsforsikret medlem 629 løntimer, inden for de sidste 18 måneders indberetninger, eller på ny har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang i mindst 26 uger inden for de sidste 18 måneder.

Hvis arbejdstiden er ukontrollabel, omregnes indtægten fra arbejde til timer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. forslaget til ny § 52 i § 1, nr. 4.

Indkomstregistret indeholder ikke oplysninger om alle forhold, som efter gældende regler kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet i § 64

Det foreslås derfor i forslaget § 1, nr. 18, at der i lovens § 64, stk. 4, gives hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet.

Det foreslås videre, at direktøren for Arbejdsdirektoratet får bemyndigelse til at fastsætte regler om, at indberettede løntimer, der ligger delvist i en medlemsperiode, kan medregnes til beskæftigelseskravet i forhold til medlemsperiodens længde inden for indberetningsperioden. Det foreslås endvidere, at bestemmelsen ændres således, at der kan fastsættes regler om, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis de har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskravet i § 64

Der kan endvidere henvises til de tilsvarende ændringer i forhold til beskæftigelseskravet i § 53

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 19 og 20

Efter gældende lovs § 68, stk. 3, 1. pkt., skal et deltidsforsikret medlem lade sig overflytte til fuldtidsforsikring, hvis pågældende inden for 12 uger, dog 3 måneder for månedslønnede, har haft mere end 360 henholdsvis 390 løntimer.

Det foreslås i § 1, nr. 19, at et deltidsforsikret medlem, der har fået udbetalt løn, som er indberettet i henhold til lov om et indkomstregister, for mere end 390 løntimer inden for en sammenhængende periode på 3 måneder ved månedsindberetninger, eller for mere end 360 løntimer inden for en sammenhængende periode på 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, skal lade sig overflytte til fuldtidsforsikring.

Hvis arbejdstiden er ukontrollabel, omregnes indtægten fra arbejde til timer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. forslaget til ny § 52 i § 1, nr. 4.

Det foreslås i § 1, nr. 20, at bemyndigelsen i gældende lovs § 68, stk. 4, til at fastsætte regler om, at løntimer kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet i § 68, stk. 3, bortfalder som konsekvens af, at det fremover vil fremgå direkte af § 68, stk. 3, at beskæftigelseskravet opgøres på grundlag af registrerede løntimer i indkomstregistret.

Det foreslås i stedet, at der i bemyndigelsesbestemmelsen i § 68, stk. 4, gives hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet.

Der henvises til de tilsvarende ændringer i forhold til beskæftigelseskravet i bl.a. § 53 og supplerende dagpenge i § 60, jf. forslaget § 1, nr. 9 og 12.

Til nr. 21 og 23

Efter gældende lovs § 73, stk. 2, har et deltidsforsikret medlem ret til supplerende dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for 70 uger. Der genoptjenes ret til supplerende dagpenge, når medlemmet inden for en 12 måneders periode har haft 26 ugers arbejde med mindst den samme arbejdstid i hver uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, jf. lovens § 73, stk. 1. Reglen omfatter kun lønmodtagere.

Det foreslås i § 1, nr. 21, at retten til supplerende dagpenge genoptjenes, når medlemmet i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager inden for 12 sammenhængende måneder har fået indberettet løn for et antal løntimer, som mindst svarer til den gennemsnitlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1, i hver af 6 månedsindberetninger, i hver af 26 ugeindberetninger, eller i hver af 13 14-dagesindberetninger.

Hvis arbejdstiden er ukontrollabel, omregnes indtægten fra arbejde til timer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. forslaget til ny § 52 i § 1, nr. 4.

Det foreslås i § 1, nr. 23, at der i bemyndigelsesbestemmelsen i § 73, stk. 5, gives hjemmel til at fastsætte regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet.

Der henvises til de tilsvarende ændringer i forhold til beskæftigelseskravet i bl.a. § 53 og supplerende dagpenge i § 60, jf. forslaget § 1, nr. 9 og 12.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 24

Forslaget er en konsekvens af, at § 59, stk. 3, foreslås ophævet og erstattet af forslaget til nyaffattelse af § 52, jf. forslaget § 1, nr. 4 og 11.

Til nr. 25 og 26

Efter gældende lovs §§ 74 j, stk. 9, 1. pkt., 74 l, stk. 5, 1. pkt., og 74 m, stk. 1, optjener et medlem, som tidligst overgår til efterløn mindst 2 år efter, at efterlønsbeviset har virkning, og som i denne periode har haft lønarbejde i mindst 3.120 timer, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 timer, eller har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, ret til efterløn med et lempeligere pensionsfradrag, jf. § 74 j, stk. 9, ret til efterløn med en højere sats, jf. § 74 l, stk. 5, og ved arbejde herud over i mindst 481 timer ret til en skattefri præmie, når medlemmet når folkepensionsalderen, jf. § 74 m, stk. 1. Retten til den skattefri præmie er endvidere betinget af, at medlemmet ikke har fået udbetalt delpension, og at efterlønsbidraget ikke er tilbagebetalt.

Det foreslås i alle tre bestemmelser, at det såkaldte ”2-årskrav” kan opfyldes ved, at medlemmet har fået indberettet mindst 3.120 løntimer, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 løntimer til indkomstregistret.

Det foreslås videre, jf. forslaget § 1, nr. 26, ad affattelse af § 74 m, stk. 1, at medlemmet optjener ret til en skattefri præmie, hvis medlemmet har fået indberettet løn for yderligere mindst 481 løntimer, eller i samme omfang har drevet selvstændig virksomhed som nævnt i 1. afsnit Det vil fortsat være en betingelse, at medlemmet ikke har fået udbetalt delpension, og at efterlønsbidraget ikke er tilbagebetalt.

Hvis arbejdstiden er ukontrollabel, omregnes indtægten fra arbejde til timer med den til enhver tid gældende omregningssats, jf. forslaget til ny § 52 i § 1, nr. 4.

Der vil med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i gældende lovs 74 m, stk. 9, blive fastsat regler om, at løntimer, der er indberettet for en periode, der delvist går hen over tidspunktet for udstedelsen af efterlønsbeviset, ”2-års-reglens” opfyldelse samt for start- og slutdato ved optjening af den skattefri præmie, medregnes forholdsmæssigt. Dette delingsprincip svarer til de principper, der efter gældende ret anvendes ved deling af lønsedler for de fast månedslønnede.

Der vil med samme hjemmel blive fastsat regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af 2-års-reglen og optjening af skattefri præmie.

Der henvises til de tilsvarende ændringer i forhold til beskæftigelseskravet i bl.a. § 53 og supplerende dagpenge i § 60, jf. forslaget § 1, nr. 9 og 12.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2., særligt det i pkt. 2.2.1.2., anførte om forholdsmæssig medregning af indberettede løntimer til opfyldelse af 2-års-reglen og optjening af skattefri præmie.

Til nr. 27.

Efter den gældende lovs § 79, stk. 1, får a-kassen refusion fra staten, hvis a-kassen i en tvist om ret til godtgørelse fra arbejdsgiveren, har lagt godtgørelsen ud til medlemmet.

Det foreslås, at bestemmelsen om refusion for udlæg af godtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag ophæves for arbejdsophør og hjemsendelser, der indtræder fra bestemmelsens ikrafttrædelse eller senere. Forslaget er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 28 og 29, hvorefter arbejdsgiveren ikke længere skal udbetale godtgørelse til medlemmet for 1. og 2. ledighedsdag, men i stedet skal indbetale et bidrag til staten. Medlemmet vil efter forslaget få udbetalt dagpenge for 1. og 2. ledighedsdag efter de almindelige regler.

Til nr. 28

Efter de gældende regler er det arbejdsgiveren, der administrerer ordningen om godtgørelse ved 1. og 2. ledighedsdag (G-dage). Arbejdsgiveren vurderer, om der i forbindelse med et medlems afskedigelse, hjemsendelse eller ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende er grundlag for at udbetale godtgørelse, og udbetaler godtgørelsen til medlemmet.

Efter forslaget fritages arbejdsgiveren for denne administration og skal i stedet betale et bidrag til staten. Det betyder, at ordningen ændres fra at være et forhold mellem den ledige og arbejdsgiveren til at være et forhold mellem arbejdsgiveren og staten.

Til stk. 1

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal betale et bidrag, når medlemmet inden for den eller de sidste indberetningsperioder til indkomstregistret af en måneds eller sammenlagt 4 ugers varighed har haft en indkomst fra arbejdsgiveren, der mindst svarer til 74 gange omregningssatsen, jf. lovens § 52, som er indberettet til indkomstregistret. Efter de gældende regler kan der ske forlængelse af referenceperioden, hvis medlemmet i perioden har haft fravær fx grund af sygdom, ferie, overenskomstnæssige fridage, sønehelligdage, konflikt eller deltagelse i kursus som led i ansættelsen. Det foreslås, at perioden på en måned eller sammenlagt 4 ugers varighed, jf. forslaget stk. 1, ikke forlænges på grund af sygdom, ferie mv.

Opgørelsen af medlemmets indkomst fra arbejdsgiveren sker løbende. Det betyder, at hvis medlemmet har gentagne arbejdsophør i en måned, kan oplysninger om indkomsten i den seneste hele indberetningsperiode før ophøret/hjemsendelsen anvendes til vurdering af arbejdsgiverens betaling af bidrag ved hvert af ophørene. Dette svarer til reglerne om opgørelse af beskæftigelseskravet i de gældende regler.

Eksempel:

Et medlem bliver afskediget af arbejdsgiveren til fratrædelse den 30. juni 2007. Medlemmet, som får udbetalt dagpenge fra 1. juli 2007, har i perioden 1.-30. juni 2007 haft en indkomst på 18.500 kr. hos arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren skal således betale bidrag i forbindelse med arbejdsophøret.

Medlemmet bliver ansat igen hos arbejdsgiveren den 9. juli 2007, men bliver afskediget igen til fratrædelse den 18. juli 2007. Da den sidste indberetningsperiode af en måneds eller sammenlagt 4 ugers varighed er perioden 1.-30. juni, foretages opgørelsen af beskæftigelseskravet inden for den periode. Fratrædelsen den 18. juli 2007 vil således også udløse bidragspligt for arbejdsgiveren.

Til stk. 2

Det foreslås, at de bortfaldsgrunde, der er efter de gældende regler, erstattes af et krav om, at arbejdsgiverens bidragspligt kun indtræder, hvis medlemmet får udbetalt dagpenge eller efterløn umiddelbart efter fratrædelsen.

Hvis medlemmet ikke får udbetalt dagpenge for 1. og/eller 2. ledighedsdag, skal arbejdsgiveren ikke betale bidrag.

- Dette er fx tilfældet, hvis
- ledigheden i ugen for fratrædelsen er mindre end 7,4 timer (mindsteudbetalingsreglen)
 - medlemmet forud for fratrædelsen har haft beskæftigelse i større omfang end svarende til normal overenskomstmæssig arbejdstid (overskydende timer)
 - medlemmet har karantæne for selvforskyldt ledighed eller har mistet dagpengere retten på grund af gentagen selvforskyldt ledighed
 - medlemmets dagpengeret er suspenderet på grund af et afslag eller et ophør, der skyldes at medlemmet skal
 - overtage andet arbejde,
 - begynde selvstændig erhvervsvirksomhed,
 - begynde eller fortsætte en uddannelse,
 - gå på efterløn,
 - gå på børnepasningsorlov som ledig efter lov om børnepasningsorlov,
 - rejse til udlandet,
 - eller flytte på grund af ægtefællens eller samleverens forhold, eller
 - medlemmets dagpengeret indtil videre er standset efter § 11 i rådighedsbekendtgørelsen.
- Arbejdsgiveren skal heller ikke betale bidrag for et medlem, der er efterlønsmodtager, hvis medlemmet fx på grund af fuldtidsarbejde hos en anden arbejdsgiver ikke få udbetalt efterløn for 1. og/eller 2. hverdag efter arbejdsophøret.

Til nr. 29

Efter de gældende regler skal en arbejdsgiver betale dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag til et medlem af en a-kasse i forbindelse med medlemmets afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende.

Det foreslås at ændre arbejdsgivernes betaling af godtgørelse for 1. og/eller 2. ledighedsdag således, at arbejdsgiverne fritages for at administrere ordningen.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.

§ 84 a

Til stk. 1 og 2

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal betale et bidrag, der svarer til højeste dagpenge for en dag (703 kr. i 2008 niveau). Udgangspunktet er, at arbejdsgiveren skal betale bidrag for medlemmets 1. og 2. ledighedsdag. Hvis medlemmet kun er ledig i en dag, skal arbejdsgiveren kun betale et bidrag, der svarer til højeste dagpenge for en dag (703 kr. 2008-niveau). Der vil efter forslaget ikke være mulighed for at betale bidrag for en halv dag.

Det foreslås, at pligten til at betale bidrag reduceres, hvorefter arbejdsgiveren sammenlagt højst skal betale bidrag for 12 ledighedsdage for den samme person inden for et kalenderår.

Til stk. 3

Efter de gældende regler, skal arbejdsgiveren ikke betale bidrag, hvis medlemmet er ophørt i beskæftigelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås, at arbejdsgiveren fortsat fritages for at betale bidrag ved ophør i beskæftigelse med løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det vil ikke fremgå af indkomstregistret, om medlemmets beskæftigelse har været med løntilskud. A-kassen vil dog få oplysning fra staten i jobcentret om, at medlemmet har været ansat i beskæftigelse med løntilskud.

Det foreslås derfor, at a-kassen skal sætte en særlig kode i indberetningen til indkomstregistret om, at medlemmet er ophørt i ansættelse, hvor der har været ydet løntilskud. Denne oplysning vil indgå sammen med de andre oplysninger, der vil ligge til grund for opgørelsen af arbejdsgiverens bidragspligt.

§ 84 b

Det foreslås, at opgørelsen af, om betingelserne for arbejdsgiverens bidragspligt er opfyldt, foretages i et særligt opkrævningsregister.

Efter lov om et indkomstregister skal en arbejdsgiver blandt andet indberette oplysninger om løntimer og indkomst til indkomstregistret som udgangspunkt senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, som oplysningerne vedrører. Hvis personen er blevet ansat og/eller fratrukt i indberetningsmåneden, skal arbejdsgiveren også oplyse om tidspunktet for dette.

En a-kasse skal på samme måde til indkomstregistret indberette udbetaling af dagpenge eller efterløn til et medlem med angivelse af eventuelt start- eller ophørstidspunkt.

Det foreslås, at beregningen af arbejdsgiverens bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag foretages på grundlag af arbejdsgiverens indberetninger til indkomstregistret om indkomst og ansættelses- og fratrædelsestidspunkt. Disse oplysninger sammenstilles med oplysninger fra a-kassen om udbetaling af dagpenge eller efterløn.

Ved at sammenstille disse oplysninger i opkrævningsregistret vil der på personniveau blive foretaget en løbende, automatisk opgørelse af omfanget af arbejdsgiverens bidragspligt. Når sammenstillingen viser, at en person modtager dagpenge eller efterløn efter en fratrædelse eller hjemsendelse, og betingelserne i § 84 er opfyldt, skal registreres det i registret, at arbejdsgiveren skal betale et bidrag for 1 eller 2 ledighedsdage afhængig af, om medlemmet er ledigt på 1. eller 1. og 2. dag efter fratrædelsen eller hjemsendelsen.

Ud over at foretage en opgørelse på personniveau, skal opkrævningsregistret foretage en løbende opgørelse af, hvor mange personer, arbejdsgiveren skal indbetale bidrag for i løbet af en opkrævningsperiode, og hvor mange ledighedsdage, arbejdsgiveren har betalt bidrag for i forhold til hvert medlem.

Hvis opgørelsen i opkrævningsregistret viser, at arbejdsgiveren skal betale bidrag for en person, sendes der fra registret meddelelse herom til told- og skatteforvaltningen, der foretager opkrævningen af bidraget. Opkrævningen vil indeholde en angivelse af, hvilke personer opkrævningen vedrører, samt hvornår arbejdsophøret eller hjemsendelsen har fundet sted.

Det foreslås, at der med hjemmel i forslagets § 84 c, stk. 2, fastsættes regler om opkrævningsperiodens længde, som fx kan være kvartalsvis bagud.

§ 84 c

Det foreslås, at direktøren for Arbejdsdirektoratet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, hvornår bidragspligten indtræder og ophører. Det foreslås herunder, at direktøren for Arbejdsdirektoratet kan fastsættes administrative regler for, hvornår der i relation til arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag ved 1. og 2. ledighedsdag anses at foreligge et arbejdsophør, herunder at der også anses at foreligge et arbejdsophør i de tilfælde, hvor medlemmet genoptager arbejdet hos arbejdsgive-

ren efter en periode, hvor medlemmet og arbejdsgiveren har været frigjort fra arbejdsforholdet. Dette er en videreførelse af gældende administrative regler.

Det foreslås endvidere, at beskæftigelsesministeren bemyndiges til efter forhandling med skatteministeren at fastsætte regler for opkrævningsregistret, herunder hvilke oplysninger registret kan indeholde samt om registersammenkøring og -sammenstilling.

Det foreslås også, at beskæftigelsesministeren efter forhandling med skatteministeren kan fastsætte regler for opkrævningen af bidraget, herunder hvor ofte arbejdsgiverne opkræves bidrag og tidsfrister for betaling.

Der henvises til bemærkningerne til § 84 b.

§ 84 d

Til stk. 1

Det foreslås, at arbejdsgiveren kan indbringe tvivlsspørgsmål om bidragspligten for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Bestemmelsen svarer til § 84, stk. 8, i de gældende regler.

Det foreslås endvidere, at Arbejdsmarkedets Ankenævn kan beslutte, at arbejdsgiverens klage ikke får betydning for a-kassens afgørelse om medlemmets ret til dagpenge.

Der henvises til pkt. 2.3.2. i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 2

Det foreslås, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive bidrag fra arbejdsgiveren, hvis bidraget ikke er betalt inden for den fastsatte frist. Bestemmelsen svarer til § 84, stk. 9, i de gældende regler. Hvis arbejdsgiveren ophører med den selvstændige virksomhed, herunder erklæres konkurs, bortfalder eventuelle bidrag, der ikke er betalt ved ophøret med virksomheden.

Til nr. 30

Efter den gældende lovs § 90 a, stk. 2, skal arbejdsgiveren oplyse om udbetaling af godtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag på lønsedlen, herunder hvor mange gange i kalenderåret der er udbetalt godtgørelse.

Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves, da arbejdsgiveren efter forslaget § 1, nr. 28 og 29, ikke længere skal udbetale godtgørelse til medlemmet for 1. og 2. ledighedsdag, men i stedet skal indbetale et bidrag til staten. Medlemmet vil efter forslaget få udbetalt dagpenge for 1. og 2. ledighedsdag.

Til nr. 31

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 30.

Til nr. 32

Ved udmøntningen af reglerne om arbejdsløshedskassernes fremtidige opgaver om tilsyn og kontrol ved brug af oplysningerne i indkomstregistret er der opstået tvivl om, hvorvidt lovens § 90 b, jf. § 91, indeholder en tilstrækkelig klar lovhjemmel til, at kasserne i kontroløjemed kan samkøre og sammenstille oplysninger i indkomstregistret med andre oplysninger.

Det foreslås derfor, at der i lovens § 90 b, stk. 2, gives en klar og udtrykkelig lovhjemmel til, at arbejdsløshedskasserne kan benytte oplysningerne i indkomstregistret til registersamkøring i kontroløjemed. Registersamkøringen vil være begrænset til kun at gælde kassens egne medlemmer og samkøringen vil ske under hensyntagen til de særlige regler i persondatalovgivningen om registersamkøring og samstilling i kontroløjemed.

Til nr. 33

Efter gældende lovs § 90 b, stk. 3, kan Arbejdsmarkedets Ankenævn få adgang til nødvendige oplysninger i indkomstregistret til brug for behandlingen af tvivlsspørgsmål om dagpengegodtgørelse (G-dage). Bestemmelsen har endnu ikke haft praktisk betydning, da indkomstregistret først vil være fuldt implementeret pr. 1. januar 2008.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 28, om arbejdsgivernes betaling af bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag.

Til nr. 34 og 35

Forslagene er konsekvensændringer som følge af forslagets § 1, nr. 36, hvorefter arbejdsgiverens pligt efter lovens § 91, stk. 1, nr. 5, til at oplyse om udbetalt dagpengegodtgørelse, ophæves.

Til nr. 36

Efter den gældende lovs § 91, stk. 1, nr. 5, skal arbejdsgiveren på anmodning oplyse om udbetalt dagpengegodtgørelse til brug for administrationen af forsikringsystemet.

Det foreslås, at denne bestemmelse ophæves, da arbejdsgiveren efter forslagets § 1, nr. 28 og 29, ikke længere skal udbetale godtgørelse til medlemmet for 1. og 2. ledighedsdag, men i stedet skal indbetale et bidrag til staten.

Til nr. 37

Efter de gældende regler behandler Arbejdsmarkedets Ankenævn tvivlsspørgsmål om ret til dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag.

Da arbejdsgiveren efter forslagets § 1, nr. 28 og 29, ikke længere skal udbetale godtgørelse til medlemmet for 1. og 2. ledighedsdag, men i stedet skal indbetale et bidrag til staten, foreslås det, at bestemmelsen ændres således, at Arbejdsmarkedets Ankenævn behandler tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag til staten.

Til nr. 38

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslagets § 1, nr. 37, hvorefter Arbejdsmarkedets Ankenævn behandler tvivlsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag til staten.

Til nr. 39

Forslaget er en konsekvensændring som følge af, at arbejdsgiveren efter forslagets § 1, nr. 28 og 29, ikke længere skal udbetale godtgørelse til medlemmet for 1. og 2. ledighedsdag, men i stedet skal indbetale et bidrag til staten.

Til § 2

Det foreslås i stk. 1, at beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse. Herunder kan beskæftigelsesministeren fastsætte forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for forskellige dele af loven.

Indkomstregistret vil være fuldt implementeret den 1. januar 2008.

Baggrunden for, at loven foreslås at træde i kraft efter beskæftigelsesministerens nærmere bestemmelser, er, at registret skal indeholde en vis mængde historiske data, før dets oplysninger kan benyttes hensigtsmæssigt i forbindelse med administrationen af bl.a. de mange regelsæt inden for arbejdsløshedsforsikringen, der indeholder krav om beskæftigelse i et vist omfang inden for en bestemt periode.

Det kan endvidere ikke udelukkes, at der i en periode efter registrets implementering vil være diverse tekniske problemer, der kan påvirke oplysningernes validitet. Hertil kommer, at SKAT har tilkendegivet, at det første års tid efter registrets implementering skal bruges til at sikre datadisciplin og kvalitet af oplysningerne i registret. Særligt i forhold til ikrafttrædelsen af de foreslåede regler om arbejdsgivernes betaling af bidrag for 1. og 2. ledighedsdag bemærkes, at SKAT har oplyst, at opkrævningen af bidraget skal ske via Én Skattekonto, EKKO, og at varetagelsen af denne opgave tidligst kan ske i løbet af 2010.

Det er således hensigten at lade de foreslåede regler træde i kraft, når oplysningerne i indkomstregistret har den fornødne kvalitet og validitet og EKKO kan varetage opkrævningen af bidrag. Dog foreslås, at forslaget § 1, nr. 32 om a-kassernes adgang til registersamkøring, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Det foreslås i stk. 2, at de nye regler om arbejdsgivernes betaling af bidrag for 1. og 2. ledighedsdag får virkning for arbejdsophør og hjemsendelser, der indtræder ved bestemmelseens ikrafttræden eller senere.

De hidtil gældende regler om dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag og retsvirkninger som følge heraf, som ophæves ved § 1, nr. 10, 27-31 og 33-39, finder fortsat anvendelse ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende, der indtræder inden de nye bestemmelseers ikrafttræden

Til § 3

Det foreslås i § 3, at direktøren for Arbejdsdirektoratet får bemyndigelse til – efter forhandling med Beskæftigelsesrådet – at fastsætte regler om opgørelse af og medregning af perioder med indtægt og beskæftigelse, som ikke er indberettet til indkomstregistret, ved afgørelser om medlemmernes rettigheder og pligter, som efter lovens ikrafttræden ellers i vidt omfang vil bero på oplysninger, der er indberettet til registret

Baggrunden for forslaget er, at der ved administrationen af adskillige af arbejdsløshedsforsikringens regelsæt kan være behov for at indhente oplysninger om medlemmers indtægt og arbejdsomfang for lange forudgående perioder. Eksempelvis kan der både til brug for beregning af dagpenge og opgørelse af beskæftigelseskravet for dagpenge være behov for at anvende oplysninger for op til 5 forudgående år. Det samme gælder ved afgørelse om den skattefri præmie i efterlønsordningen.

Der vil derfor i lang tid være behov for at kunne medregne indkomst- og beskæftigelsesperioder fra tiden før lovens ikrafttræden med de perioder, hvor der foreligger indberetninger til indkomstregistret.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§§ 48-50. (Ophævet)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov-bekendtgørelse nr. 994 af 8. august 2007, som ændret ved § 5 i lov nr. 1235 af 24. oktober 2007, foretages følgende ændringer:

1. §§ 48-50 affattes således:

”§ 48. Dagpengenes størrelse til det enkelte medlem beregnes på grundlag af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag. Ved ændring af arbejdsmarkedsbidragets størrelse og ved ændring af dagpengenes højeste beløb, jf. § 47, reguleres det enkelte medlems hidtidige arbejdsfortjeneste med samme procentsats.

Stk. 2. Der foretages ikke en ny beregning, hvis arbejdsfortjenesten vedrører et arbejdsforhold, der er afsluttet mindre end ét år efter afslutningen af et tidligere arbejde, der har dannet grundlag for en dagpengeberegning.

Stk. 3. Dagpenge kan højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste, jf. dog § 50.

Stk. 4. Dagpengene kan ikke overstige dagpengenes højeste beløb, jf. §§ 47 og 70.

§ 49. Den hidtidige arbejdsfortjeneste for lønmodtagere opgøres på grundlag af lønindtægt, der er indberettet i henhold til lov om et indkomstregister i en beregningsperiode, jf. stk. 2.

Stk. 2. Beregningsperioden omfatter de seneste sammenhængende indberetningsperioder forud for ledigheden, som dækker 3 måneder ved månedsindberetninger og 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, og som opfylder betingelserne i stk. 3.

Stk. 3. For perioden, jf. stk. 2, skal der ved månedsindberetninger være indberettet mindst 320 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger mindst 296 løntimer for fuldtidsforsikrede. For deltidsforsikrede skal der ved månedsindberetninger være indberettet mindst 195 løntimer, og ved uge- eller 14-dagesindberetninger mindst 180 løntimer.

Stk. 4. Den hidtidige arbejdsfortjeneste for selvstændige erhvervsdrivende opgøres på grundlag af årsindtægten ved den selvstændige virksomhed.

Stk. 5. Til et medlem, der er optaget i henhold til § 41, stk. 1, nr. 3, litra b, udbetales dagpenge med et beløb, der udgør 82 pct. af højeste dagpenge efter §§ 47 og 70. Hvis medlemmet efter uddannelsens afslutning har haft beskæftigelse, der efter § 48, stk. 3, berettiger til dagpenge med et højere beløb, er medlemmet dog berettiget til dette, når der er forløbet mindst 6 måneder efter opnåelse af dagpengeretten, jf. § 54. Herefter beregnes medlemmets dagpenge efter § 48.

Stk. 6. Til en person, der er optaget som medlem under aftjening af værnepligt eller ansættelse på værnepligtstilsvarende vilkår, udbetales dagpenge efter stk. 5, 1. pkt. Hvis personen er optaget som medlem inden aftjening af værnepligt eller ansættelse på værnepligtstilsvarende vilkår, udbetales dagpenge efter § 48 dog således, at dagpengene mindst udgør det beløb, som følger af stk. 5.

§ 50. Til et medlem, der i de seneste 3 år umiddelbart før ledighedens indtræden har været fuldtidsforsikret og været i fuld beskæftigelse som lønmodtager eller har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, udbetales dagpenge med et fast beløb, der udgør 82 pct. af højeste dagpenge efter § 47. Hvis medlemmet dokumenterer, at dagpenge beregnet efter § 48 udgør et højere beløb, er medlemmet dog berettiget til dette. Et medlem, der har fået udbetalt dagpenge efter 1. pkt., kan tidligst få beregnet dagpenge efter § 48, når der er forløbet 6 måneder, efter at retten til dagpenge er indtrådt.

Stk. 2. Dagpenge efter §§ 48, stk. 3, 49, stk. 5-6, og 50 afrundes til nærmeste hele kronebeløb.”

§ 51. Dagpenge kan til det enkelte medlem højst udbetales med et beløb, der udgør 90 pct. af medlemmets hidtidige arbejdsfortjeneste, jf. dog stk. 4. I arbejdsfortjenesten indgår ikke arbejdsmarkedsbidrag i henhold til lov om arbejdsmarkedsbidrag. Ved ændring af arbejds-

2. § 51 ophæves, og i stedet indsættes:
”§ 51. Modtager et medlem i anledning af ledighed ydelser, som ikke er omfattet af denne lov, skal medlemmet straks underrette arbejdsløsheds-kassen herom, og dagpengene nedsættes, således at det samlede daglige ydelsesbeløb,

markedsbidragets størrelse reguleres det enkelte medlems hidtidige arbejdsfortjeneste svarende til ændringen i arbejdsmarkedsbidraget. Arbejdsfortjenesten har dog ingen betydning for dagpengenes størrelse, hvis arbejdet, hvorfra fortjenesten hidrører, afsluttes mindre end 1 år efter afslutningen af et tidligere arbejde, der har ligget til grund for en dagpengeberegning. Ved ændring i dagpengenes højeste beløb, jf. § 47, reguleres den hidtidige arbejdsfortjeneste for det enkelte medlem med en procentsats svarende til ændringen. De regulerede dagpenge kan ikke overstige det højeste dagpengebeløb. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter regler for fremgangsmåden ved beregningen af arbejdsfortjenesten.

Stk. 2. Til et medlem, der er optaget i henhold til § 41, stk. 1, nr. 3, litra b, udbetales dagpenge med et beløb, der udgør 82 pct. af højeste dagpenge efter §§ 47 og 70. Hvis medlemmet efter uddannelsens afslutning har haft beskæftigelse, der berettiger til dagpenge efter stk. 1, 1. pkt., med et højere beløb, er medlemmet dog berettiget til dette, når der er forløbet mindst 6 måneder efter opnåelse af dagpengeretten, jf. § 54. Herefter er medlemmet berettiget til beregning efter stk. 1.

Stk. 3. Til en person, der er optaget som medlem under aftjening af værnepligt eller ansættelse på værnepligtstilsvarende vilkår, udbetales dagpenge efter stk. 2. Til en person, der er optaget som medlem forinden aftjening af værnepligt eller ansættelse på værnepligtstilsvarende vilkår, udbetales dagpenge efter stk. 1, dog således at dagpengene mindst udgør det beløb, som følger af stk. 2.

Stk. 4. Til et medlem, der i de seneste 3 år umiddelbart før ledighedens indtræden har været fuldtidsforsikret og været i fuld beskæftigelse som lønmodtager eller har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, udbetales dagpenge med et fast beløb, der udgør 82 pct. af højeste dagpenge efter § 47. Hvis medlemmet dokumenterer, at dagpenge beregnet efter stk. 1 udgør et højere beløb, er medlemmet dog berettiget til dette. Et medlem, der har fået udbetalt dagpenge efter 1. pkt., kan tidligst få beregnet dagpenge efter stk. 1, når der er forløbet 6 må-

medlemmet modtager, ikke overstiger det beløb, der kan udbetales efter §§ 48, stk. 3, 49, stk. 5-6, eller 50.”

neder efter, at retten til dagpenge er indtrådt. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter nærmere regler efter forhandling med Beskæftigelsesrådet.

Stk. 5. Modtager et medlem i anledning af ledighed ydelser, som ikke er omfattet af denne lov, skal dagpengene nedsættes, således at den samlede daglige pengehjælp, medlemmet modtager, ikke overstiger det beløb, der kan udbetales efter stk. 1, 2, 3 eller 4.

Stk. 6. Et medlem, der ved optagelsen har eller senere erhverver ret til ydelser af den art, som er nævnt i stk. 5, skal straks underrette kassens ledelse herom.

Stk. 7. Dagpenge efter stk. 1-5 afrundes til nærmeste hele kronebeløb.

§ 51 a. (Ophævet)

§ 52. (Ophævet)

§ 53. ---

Stk. 2. Retten til at opnå dagpenge i de i § 55, stk. 1, nævnte perioder er endvidere betinget af, a) at et fuldtidsforsikret medlem har haft beskæftigelse som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til beskæftigelse i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 52 uger inden for de sidste 3 år, eller i en tilsvarende periode har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væ-

3. § 51 a affattes således:

”§ 51 a. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i §§ 48-51, herunder om fremgangsmåden ved og betingelserne for beregning af hidtidig arbejdsfortjeneste og dagpengesats for det enkelte medlem.”

4. § 52 affattes således:

”§ 52. Hvis et medlems arbejdstid ikke eller kun vanskeligt kan kontrolleres, herunder i forbindelse med indberetning af løntimer til indkomstregistret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister, skal indtægten fra arbejdet omregnes til timer med den til enhver tid gældende omregningsssats ved administrationen af denne lov. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler herom.”

5. § 53, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Retten til at opnå dagpenge i de i § 55, stk. 1, nævnte perioder er endvidere betinget af, 1) at et fuldtidsforsikret medlem a) som lønmodtager inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 1924 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister, eller b) i en tilsvarende periode har udøvet selv-

- sentligt omfang,
- b) at et deltidsforsikret medlem, jf. kapitel 11, har haft beskæftigelse som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til beskæftigelse i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 34 uger inden for de sidste 3 år.

Stk. 3. Ved opgørelsen af arbejdsperioderne i stk. 2 og 6 medregnes tidsrum, hvori medlemmet

- a) har været indkaldt til aftjening af værnepligt, været ansat på værnepligtslignende vilkår eller forrettet frivillig tjeneste ifølge kontrakt med forsvaret,
- b) har gennemført en erhvervsmæssig uddannelse af den i § 41, stk. 1, nr. 3, litra b, nævnte art,
- c) har udøvet kommunalt hverv som borgmester, rådmand eller udvalgsformand eller været medlem af Folketinget, Europa-Parlamentet eller regeringen.

Stk. 4. Kun arbejde m.v., jf. stk. 2 og stk. 3, litra a og c, i medlemsperioder medregnes ved opgørelse af arbejdskravet i stk. 2 og 6. Beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen, og beskæftigelse ved selvstændig virksomhed, hvortil der ydes offentligt tilskud til etablering og drift, medregnes ikke.

Stk. 5. ---

Stk. 6. For et medlem, hvis ret til dagpenge er bortfaldet som følge af, at perioderne efter § 55, stk. 1, er udløbet, er generhvervelsen af retten til dagpenge betinget af,

- a) at et fuldtidsforsikret medlem har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt svarer til fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 26 uger inden for de sidste 3 år, eller i en tilsvarende periode har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang,
- b) at et deltidsforsikret medlem har haft arbejde som lønmodtager i en tid, som sammenlagt

- stændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang,
- 2) at et deltidsforsikret medlem, jf. kapitel 11, inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 1258 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister.”

6. I § 53, stk. 3, ændres ”arbejdsperioderne” til: ”perioderne”, ”a)” ændres til: ”1)”, ”b)” ændres til: ”2)”, og ”c)” ændres til: ”3)”.

7. § 53, stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Kun indberettede løntimer mv., jf. stk. 2 og stk. 3, nr. 1 og 3, jf. dog § 52, og selvstændig virksomhed i medlemsperioder medregnes ved opgørelse af arbejdskravet i stk. 2 og 6. Beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen, eller selvstændig virksomhed, hvortil der ydes offentligt tilskud til etablering og drift, og som efter regler fastsat af Arbejdsdirektoratet indberettes til medlemmets arbejdsløshedskasse af staten eller kommunen i jobcentret eller kommunen, medregnes ikke.”

8. § 53, stk. 6, affattes således:

”*Stk. 6.* For et medlem, hvis ret til dagpenge er bortfaldet som følge af, at perioderne efter § 55, stk. 1, er udløbet, er generhvervelsen af retten til dagpenge betinget af,

- 1) at et fuldtidsforsikret medlem
- a) som lønmodtager inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 962 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister, eller
- b) i en tilsvarende periode har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt

svarer til fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger inden for de sidste 3 år.
Stk. 7-8. ---

Stk. 9. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om anvendelsen af stk. 2-4 og 6-8, herunder regler om, at timer, for hvilke der er udbetalt løn, kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet.

§ 57. Dagpenge kan kun udbetales til et medlem, som er ledigt, jf. dog kapitel 11 b. Dagpenge kan ikke udbetales for ledighedsperioder, hvor medlemmet er berettiget til en dagpenge-godtgørelse fra arbejdsgiveren, jf. § 84, medmindre andet følger af regler fastsat af direktøren for Arbejdsdirektoratet i medfør af § 84, stk. 10.

Stk. 2-6. ---

§ 59. ---

Stk. 3. Hvis et medlems arbejdstid ikke eller kun vanskeligt kan kontrolleres, skal indtægten fra arbejdet ved opgørelsen af overskydende timer, jf. stk. 2, omregnes til timer med den til enhver tid gældende omregningssats.

Stk. 4-6. ---

§ 60. Når et medlem, der arbejder i et ansættelsesforhold med et opsigelsesvarsel, har fået udbetalt nedsatte dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for 70 uger, bortfalder retten til nedsatte

omfang,
2) at et deltidsforsikret medlem inden for de seneste 3 år har fået indberettet mindst 629 løntimer i henhold til lov om et indkomstregister.”

9. § 53, stk. 9, affattes således:

”*Stk. 9.* Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelse af stk. 2-4 og 6-8. Der kan herunder fastsættes regler om, at indberettede løntimer, der ligger delvist i en medlemsperiode, kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet i forhold til medlemsperiodens længde inden for indberetningsperioden. Der kan videre fastsættes regler om, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis de har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 2 og 6.”

10. § 57, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

11. § 59, stk. 3, ophæves.

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 3-5.

12. § 60 ophæves, og i stedet indsættes:

”**§ 60.** Når et medlem, der arbejder i et ansættelsesforhold med et opsigelsesvarsel, har fået udbetalt nedsatte dagpenge i sammenlagt 52 uger

dagpenge, indtil medlemmet har haft 26 ugers arbejde med mere end 30 timer i hver uge inden for 12 måneder. Der anses for at være et opsigelsesvarsel i alle ansættelsesforhold, hvor der i henhold til lov, kollektiv overenskomst eller aftale generelt er fastsat et opsigelsesvarsel fra den ansattes side. Dette gælder, uanset om det i det konkrete ansættelsesforhold er aftalt, at opsigelsesvarslet ikke skal gælde.

Stk. 2. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Der kan herunder fastsættes regler for arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis.

§ 63. ---

Stk. 4. Ved selvforskyldt ledighed efter stk. 1 pålægges medlemmet en karantæne på 3 uger. Hvis medlemmet inden for de seneste 12 måneder forud for den selvforskyldte ledighed har fået en karantæne efter § 63 a, stk. 2, for at udeblive fra en samtale, eller er blevet selvforskyldt ledig, jf. stk. 1, bortfalder retten til dagpenge, indtil

- 1) et fuldtidsforsikret medlem har haft mere end 300 timers arbejde inden for 10 uger,
- 2) et deltidsforsikret medlem har haft mindst 150 timers arbejde inden for 10 uger eller
- 3) et medlem i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

inden for 70 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge, indtil medlemmet

- 1) i henhold til lov om et indkomstregister som lønmodtager inden for 12 sammenhængende måneder har fået indberettet
 - a) mindst 130 løntimer, jf. dog § 52, i hver af 6 månedsindberetninger,
 - b) mindst 30 løntimer, jf. dog § 52, i hver af 26 ugeindberetninger, eller
 - c) mindst 60 løntimer, jf. dog § 52, i hver af 13 14-dagesindberetninger, eller
- 2) har udøvet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang i mindst 26 uger inden for 12 måneder.

Stk. 2. Der anses for at være et opsigelsesvarsel i alle ansættelsesforhold, hvor der i henhold til lov, kollektiv overenskomst eller aftale generelt er fastsat et opsigelsesvarsel fra den ansattes side. Dette gælder, uanset om det i det konkrete ansættelsesforhold er aftalt, at opsigelsesvarslet ikke skal gælde.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1 og 2. Der kan herunder fastsættes regler for arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis. Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af kravet i stk. 1.”

13. § 63, stk. 4, affattes således:

”*Stk. 4.* Ved selvforskyldt ledighed efter stk. 1 pålægges medlemmet en karantæne på 3 uger. Hvis medlemmet inden for de seneste 12 måneder forud for den selvforskyldte ledighed har fået en karantæne efter § 63 a, stk. 2, for at udeblive fra en samtale, eller er blevet selvforskyldt ledig, jf. stk. 1, bortfalder retten til dagpenge, indtil medlemmet

- 1) i henhold til lov om et indkomstregister
 - a) som fuldtidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 390 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 360 løntimer, jf. dog § 52 inden for en

Stk. 5. ---

Stk. 6. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-5.

§ 63 a. ---

Stk. 3. Hvis medlemmet inden for 12 måneder efter at have fået en karantæne for at udeblive fra en samtale, jf. stk. 2, eller efter at have fået en karantæne for selvforskyldt ledighed, jf. § 63, stk. 4, 1. pkt., uden fyldestgørende grund på ny udebliver fra en jobsamtale, formidlings-, CV- eller rådighedssamtale, bortfalder retten til dagpenge, indtil

- 1) et fuldtidsforsikret medlem har haft mere end 300 timers arbejde inden for 10 uger,
- 2) et deltidsforsikret medlem har haft mindst 150 timers arbejde inden for 10 uger,
- 3) et medlem i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.

Stk. 4. ---

Stk. 4. Direktøren for Arbejdsdirektoratet

sammenhængende periode, der dækker 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, b) som deltidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 195 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 180 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode på 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, eller 2) i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.”

14. I § 63, stk. 6, indsættes som 2. pkt.:

”Der kan herunder fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 4.”

15. § 63 a, stk. 3, affattes således:

”*Stk. 3.* Hvis medlemmet inden for 12 måneder efter at have fået en karantæne for at udeblive fra en samtale, jf. stk. 2, eller efter at have fået en karantæne for selvforskyldt ledighed, jf. § 63, stk. 4, 1. pkt., uden fyldestgørende grund på ny udebliver fra en jobsamtale, formidlings-, CV- eller rådighedssamtale, bortfalder retten til dagpenge, indtil medlemmet

- 1) i henhold til lov om et indkomstregister
 - a) som fuldtidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 390 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 360 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, b) som deltidsforsikret lønmodtager har fået indberettet 195 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode, der dækker 3 måneder ved månedsindberetninger, eller 180 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode på 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger, eller
- 2) i mindst 26 uger uafbrudt har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang.”

16. I § 63 a, stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet de nærmere regler for anvendelsen af bestemmelserne i stk. 1-3.

§ 64. ---

Stk. 2. Ret til en ny dagpengeperiode efter stk. 1 er betinget af,

- a) at et fuldtidsforsikret medlem på ny har haft arbejde som lønmodtager i en periode, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 26 uger inden for de sidste 18 måneder, eller i en tilsvarende periode har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang,
- b) at et deltidsforsikret medlem, jf. kapitel 11, på ny har haft arbejde som lønmodtager i en periode, som sammenlagt svarer til arbejde i fagets fulde sædvanlige arbejdstid i mindst 17 uger indenfor de sidste 18 måneder.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler for anvendelsen af stk. 1-3.

§ 68. ---

Stk. 3. Et deltidsforsikret medlem, som inden for 12 uger, dog 3 måneder for månedslønnede, har haft mere end 360 henholdsvis 390 løntimer, skal lade sig overflytte til fuldtidsforsikring. Det samme gælder for et deltidsforsikret medlem, som mere end midlertidigt overgår til at drive

”Der kan herunder fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 3.”

17. § 64, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Retten til en ny dagpengeperiode efter stk. 1 er betinget af,

- 1) at et fuldtidsforsikret medlem
 - a) som lønmodtager inden for de seneste 18 måneder på ny har fået indberettet mindst 962 løntimer, jf. dog § 52, i henhold til lov om et indkomstregister, eller
 - b) på ny har udøvet selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang i mindst 26 uger inden for de sidste 18 måneder,
- 2) at et deltidsforsikret medlem som lønmodtager inden for de sidste 18 måneder på ny har fået indberettet mindst 629 løntimer, jf. dog § 52, i henhold til lov om et indkomstregister.”

18. I § 64, stk. 4, indsættes som 2.- 4. pkt.:

”Der kan herunder fastsættes regler om at indberettede løntimer, der ligger delvist i en medlemsperiode, kan medregnes til opfyldelse af beskæftigelseskravet i forhold til medlemsperiodens længde inden for indberetningsperioden. Der kan videre fastsættes regler om, at løntimer, der ligger i den indberetningsperiode, i hvilken ledigheden indtræder, kan medregnes, hvis de har betydning for opfyldelsen af beskæftigelseskravet. Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 2.”

19. § 68, stk. 3, 1. pkt., affattes således:

”Et deltidsforsikret medlem skal lade sig overflytte til fuldtidsforsikring, hvis pågældende i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet,

- 1) mere end 390 løntimer, jf. dog § 52, inden for

selvstændig virksomhed i væsentligt omfang. Medlemmet skal anmelde ændringen i arbejdstiden til kassen.

Stk. 4. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1-3, herunder regler om, at timer, for hvilke der er udbetalt løn, kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet i stk. 3.

Stk. 5. ---

§ 73. ---

Stk. 2. Når et medlem har fået udbetalt nedsatte dagpenge i sammenlagt 52 uger inden for de sidste 70 uger, bortfalder retten til nedsatte dagpenge, indtil medlemmet inden for en 12 måneders periode har haft 26 ugers arbejde med mindst samme arbejdstid i hver uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1. For arbejdsforhold, hvori der arbejdes periodevis, kan der fastsættes tilsvarende regler.

Stk. 3.---

Stk. 4. Hvis et medlems arbejdstid ikke eller kun vanskeligt kan kontrolleres, skal indtægten fra arbejdet ved opgørelsen af overskydende timer, jf. stk. 3, omregnes til timer med den til enhver tid gældende omregningsssats.

Stk. 5. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter regler herom efter forhandling med Beskæftigelsesrådet.

§ 74 e. ---

Stk. 3. Inden for de første 30.000 kroners arbejdsindtægt (2007-niveau) i et kalenderår foretages fradrag for arbejde med kontrollabel arbejdstid, hvor timelønnen ligger under den til

en sammenhængende periode på 3 måneder ved månedsindberetninger, eller
2) mere end 360 løntimer, jf. dog § 52, inden for en sammenhængende periode på 12 uger ved uge- eller 14-dagesindberetninger.”

20. I § 68, *stk. 4*, ændres ”at timer, for hvilke der er udbetalt løn, kan indgå i beregningen af beskæftigelseskravet i stk. 3” til: ”at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 3.”

21. I § 73, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres ”inden for en 12 måneders periode har haft 26 ugers arbejde med mindst samme arbejdstid i hver uge som den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1,” til: ”inden for 12 sammenhængende måneder i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet et antal løntimer, jf. dog § 52, som mindst svarer til den gennemsnitlige arbejdstid før ledigheden, jf. stk. 1, 1) i hver af 6 månedsindberetninger, 2) i hver af 26 ugeindberetninger, eller 3) i hver af 13 14-dagesindberetninger”.

22. § 73, *stk. 4*, ophæves.
Stk. 5 bliver herefter stk. 4

23. I § 73, *stk. 5*, som bliver stk. 4, indsættes som *2. pkt.*:
”Der kan endvidere fastsættes regler om, at visse perioder, for hvilke der ikke indberettes løntimeoplysninger til indkomstregistret, kan medregnes til opfyldelsen af beskæftigelseskravet i stk. 2.”

24. I § 74 e, *stk. 3*, ændres ”§ 59, stk. 3” til: ”§ 52”.

enhver tid gældende omregnings-sats, jf. § 59, stk. 3, for det antal timer, der fremkommer ved at dividere indtægten med den til enhver tid gældende omregnings-sats. Hvis timelønnen er under et beløb svarende til højeste dagpenge på timebasis, jf. § 47, ansættes den dog til dette beløb. For arbejdsindtægter ud over 30.000 kr. i et kalenderår foretages fradrag efter stk. 2. Beløbet i 1. og 3. pkt. reguleres med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Der udbetales ikke efterløn, hvis den faktiske arbejdstid for fuldtidsforsikrede overstiger 29,6 timer i en uge eller for deltidsforsikrede overstiger 4/5 af medlemmets gennemsnitlige ugentlige arbejdstid før overgangen til efterløn.

Stk. 4-6. ---

§ 74 j. ---

Stk. 9. Et medlem, som tidligst overgår til efterløn mindst 2 år efter, at efterlønsbeviset har virkning, og som i denne periode har haft lønarbejde i mindst 3.120 timer, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 timer, eller har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, skal alene have foretaget fradrag efter stk. 6. Fradraget udgør 55 pct. af det udbetalte pensionsbeløb pr. efterlønstime. Det er en betingelse, at medlemmet ikke har fået udbetalt delpension efter lov om delpension.

Stk. 10-12.---

§ 74 l. ---

Stk. 5. Et medlem, som tidligst overgår til efterløn mindst 2 år efter, at efterlønsbeviset har virkning, og som i denne periode har haft lønarbejde i mindst 3.120 timer, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 timer, eller har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, har ret til efterløn med et beløb, der svarer til den dagpengesats, medlemmet ville være berettiget til i tilfælde af ledighed på overgangstidspunktet, jf. dog § 74 b, stk. 3, og § 75. Det er en betingelse, at medlemmet ikke har fået udbetalt delpension efter lov om delpension.

Stk. 6-8.---

§ 74 m. Et medlem, som tidligst overgår til ef-

25. I §§ 74 j, stk. 9, 1. pkt., og 74 l, stk. 5, 1. pkt., ændres ”har haft lønarbejde i mindst 3.120 timer, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 timer” til: ”i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet mindst 3.120 løntimer, jf. dog § 52, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 løntimer, jf. dog § 52”.

26. § 74 m, stk. 1, affattes således:

terløn mindst 2 år efter, at efterlønsbeviset har virkning, og som i denne periode har haft lønarbejde i mindst 3.120 timer, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 timer, eller har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, optjener ved arbejde herudover i mindst 481 timer ret til en skattefri præmie, når medlemmets ret til efterløn ophører, jf. § 75 a. Det er en betingelse, at medlemmet ikke har fået udbetalt delpension efter lov om delpension. Det er endvidere en betingelse, at der ikke er sket tilbagebetaling af efterlønsbidraget efter § 77 a.

Stk. 2-9. ---

§ 79. Staten yder hver kasse refusion af de udgifter, som kassen i det foregående regnskabsår har afholdt efter kapitel 9 og 9 a, § 55, stk. 4, § 57, stk. 2, kapitel 11 a-c, § 77 a og § 84, stk. 6, jf. dog §§ 38, 79, stk. 3, 80, stk. 1, og 86, stk. 4, samt efter § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 2-5. ---

§ 84. Til et medlem betaler arbejdsgiveren ved afskedigelse, hjemsendelse, ophør af opgave- og tidsbestemt akkord og lignende dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag. Dagpengegodtgørelsen udgør pr. dag et beløb svarende til 7,4/37 af det højeste dagpengebeløb for en uge, jf. § 47, stk. 1, afrundet til nærmeste hele kronebeløb. Ved ledighed på 4 timer eller derunder betaler arbejdsgiveren en dagpengegodtgørelse svarende til halvdelen af det i 2. punktum omhandlede beløb. Ved ledighed på over 4 timer betaler arbejdsgiveren fuld dagpengegodtgørelse.

Stk. 2. Arbejdsgiverens forpligtelse indtræder kun, når medlemmet inden for de sidste 4 uger har været beskæftiget hos arbejdsgiveren sva-

”Et medlem, som tidligst overgår til efterløn mindst 2 år efter, at efterlønsbeviset har virkning, og som i denne periode i henhold til lov om et indkomstregister har fået indberettet mindst 3.120 løntimer, jf. dog § 52, et deltidsforsikret medlem dog mindst 2.496 løntimer, eller har drevet selvstændig virksomhed i væsentligt omfang, optjener ret til en skattefri præmie indtil det tidspunkt, hvor medlemmet når folkepensionsalderen, jf. lov om social pension, eller afgår ved døden. Ret til en skattefri præmie er endvidere betinget af

1) at medlemmet

a) har fået indberettet yderligere mindst 481 løntimer, jf. dog § 52, eller

b) i samme omfang har drevet selvstændig virksomhed som anført i 1. pkt.,

2) at medlemmet ikke har fået udbetalt delpension efter lov om delpension, og

3) at der ikke er tilbagebetalt efterlønsbidrag efter § 77 a.”

27. I § 79, stk. 1, ændres ”, § 77 a og § 84, stk. 6” til: ”og § 77 a”.

28. § 84 affattes således:

”§ 84. Arbejdsgiveren betaler et bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag i forbindelse med et medlems afskedigelse eller hjemsendelse. Det er en betingelse, at medlemmet inden for den eller de sidste indberetningsperioder af en måneds eller sammenlagt 4 ugers varighed inden fratrædelsen eller hjemsendelsen har haft en indkomst hos arbejdsgiveren, der mindst svarer til 74 gange omregningssatsen, jf. § 52, som er indberettet til indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal kun betale bidrag, hvis medlemmet får udbetalt dagpenge eller efterløn for 1. og/eller 2. ledighedsdag efter fratrædelsen eller hjemsendelsen.”

rende til fuld overenskomstmæssig arbejdstid i 2 uger.

Stk. 3. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse bortfalder,

hvis det godtgøres, at beskæftigelse påbegyndes den efterfølgende arbejdsdag, eller der modtages sygedagpenge eller afholdes ferie i tilslutning til arbejdsophøret,

hvis afskedigelsen væsentligst kan tilregnes medlemmet,

hvis arbejdsophøret skyldes strejke eller lockout på virksomheden, eller hvis arbejdsophøret er nødvendiggjort af strejke eller lockout på anden virksomhed, eller

hvis medlemmet har været i beskæftigelse, hvortil der ydes offentligt tilskud til lønnen i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Stk. 4. Arbejdsgiverens forpligtelse til at udbetale dagpengegodtgørelse til samme person kan højst indtræde 16 gange i løbet af et kalenderår.

Stk. 5. Dagpengegodtgørelsen udbetales snarest muligt, dog senest ved virksomhedens 2. lønudbetaling efter medlemmets arbejdsophør, hjemsendelse m.v., eller efter medlemmets afgivelse af en erklæring på tro og love om kravet i stk. 3, nr. 1. Arbejdsgiveren kan senest 14 dage efter medlemmets afskedigelse, hjemsendelse m.v., anmode medlemmet om at afgive en erklæring efter 1. pkt. Medlemmets ret til dagpengegodtgørelse bortfalder, hvis erklæringen på tro og love ikke er afgivet til arbejdsgiveren senest 14 dage efter arbejdsgiverens anmodning.

Stk. 6. Hvis dagpengegodtgørelsen ikke betales rettidigt, jf. stk. 5, har arbejdsløsheds-kassen efter anmodning fra medlemmet pligt til at hjælpe med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren, hvis kassen finder, at medlemmet utvivlsomt har krav på dagpengegodtgørelsen. Arbejdsløsheds-kassen sender med henblik herpå en skriftlig begrundet anmodning til arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse inden 14 dage. Udbetaler arbejdsgiveren ikke dagpengegodtgørelsen inden udløbet af den anførte frist, og finder kassen fortsat, at kravet er berettiget, lægger kassen godtgørelsen ud til medlemmet. § 86 finder tilsvarende anvendelse på udlagt godtgørelse efter 3. pkt.

Stk. 7. Samtidig med udbetaling efter stk. 6, 3.

pkt., fremsender arbejdsløsheds-kassen sagen med en begrundet indstilling til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der træffer afgørelse i sagen, jf. stk. 8. Finder ankenævnet, at medlemmet er berettiget til dagpengegodtgørelse, skal arbejdsgiveren indbetale godtgørelsen til Arbejdsdirektoratet inden for en nærmere angivet frist, som fastsættes af ankenævnet.

Stk. 8. Tvivlsspørgsmål om ret til dagpengegodtgørelse kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 9. Krav mod arbejdsgiveren om betaling af dagpengegodtgørelse, jf. stk. 7, kan med til-læg af omkostninger inddrives af restanceind-drivelsesmyndigheden, hvis kravet ikke betales inden for den fastsatte frist. Restanceinddrivel-sesmyndigheden kan inddrive det skyldige be-løb ved udpantning, når kravet er fastslået af Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Stk. 10. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelses-rådet regler om anvendelse af bestemmelserne i stk. 1-7 og kan herunder fastsætte regler om, at dagpengegodtgørelsen kan bortfalde i særlige tilfælde ud over de i stk. 3 nævnte. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter endvidere reg-ler om betaling af gebyr for Arbejdsmarkedets Ankenævns og Arbejdsdirektoratets behandling af sager efter stk. 7 og 8.

29. Efter § 84 indsættes som nye paragraffer:

”§ 84 a. Bidraget efter § 84 udgør pr. dag et beløb, der svarer til højeste dagpenge for en dag, jf. § 47.

Stk. 2. En arbejdsgiver skal inden for et ka-lenderår højst betale bidrag for 12 ledighedsdage i forbindelse med samme medlems fratrædelse eller hjemsendelse.

Stk. 3. En arbejdsgiver skal ikke betale bidrag i forbindelse med ophør af beskæftigelse, hvortil der er udbetalt løntilskud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

§ 84 b. Opgørelsen af arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag, jf. § 84, samt bidragets størrelse, jf. § 84 a, sker på grundlag af oplysninger fra

indkomstregistret, jf. lov om et indkomstregister, om arbejdsløshedskassernes udbetaling af dagpenge og efterløn og oplysninger fra arbejdsgiveren om ansættelsesperioder, ophørstidspunkt og indkomst.

Stk. 2. Oplysningerne, jf. stk. 1, indgår i et opkrævningsregister, hvorefter told- og skatteforvaltningen opkræver bidraget fra arbejdsgiveren.

§ 84 c. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om anvendelsen af bestemmelserne i §§ 84 og 84 a. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan herunder fastsætte regler for, hvornår der foreligger et arbejdsophør, der medfører bidragspligt efter § 84.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med skatteministeren nærmere regler om opkrævningsregistret og opkrævning af bidrag efter § 84 b, herunder regler om registersammenkøring og -sammenstilling.

§ 84 d. Tvivlsspørgsmål om bidragspligten, jf. § 84, kan indbringes for Arbejdsmarkedets Ankenævn. Ankenævnets afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Ankenævnet kan beslutte, at fritagelse af en arbejdsgiver for betaling af bidrag ikke får betydning for arbejdsløshedskassens afgørelse om medlemmets ret til dagpenge.

Stk. 2. Krav mod arbejdsgiveren for betaling af bidrag efter § 84 kan med tillæg af omkostninger inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, hvis kravet ikke indbetales inden for en fastsat frist. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive det skyldige beløb ved udpantning, når kravet er anerkendt af arbejdsgiveren eller fastslået af Arbejdsmarkedets Ankenævn.”

§ 90 a. ---

Stk. 2. En arbejdsgiver har pligt til at påføre lønsedlen oplysninger om udbetaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag fra det tidspunkt, hvor der første gang i et kalenderår foretages udbetaling til medlemmet. Det skal herefter fremgå af lønsedlen, hvor mange gange arbejdsgiveren har udbetalt dagpengegodtgørelse i kalenderåret. Hvis der ikke er udbetalt dagpengegodtgørelse, jf. § 84, skal arbejdsgiveren skriftligt oplyse om grunden hertil.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 90 b. ---

Stk. 2. Arbejdsdirektoratet kan til brug for administrationen af forsikringssystemet få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister § 7. Tilsvarende gælder for arbejdsløsheds-kasserne, dog kun for så vidt angår oplysninger om arbejdsløsheds-kassens egne medlemmer. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløsheds-kasserne. Straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f finder anvendelse.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Ankenævn kan til brug for behandlingen af konkrete klagesager og tvivlsspørgsmål om dagpengegodtgørelse efter denne lov få terminaladgang til de nødvendige oplysninger i indkomstregisteret.

30. § 90 a, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

31. I § 90 a, stk. 3, som bliver stk. 2 udgår ”og stk. 2”.

32. I § 90 b, stk. 2, indsættes efter 2. pkt. :
”Arbejdsløsheds-kasserne kan benytte oplysningerne til registersamkøring i kontroløjemed.”

33. I § 90 b, stk. 3, ændres ”dagpengegodtgørelse” til: ”arbejdsgivernes bidrag til staten for 1. og 2. ledighedsdag”.

§ 91. En arbejdsgiver skal på begæring afgive oplysninger til brug for administrationen af forsikringssystemet, herunder om

- 1) hvilke lønmodtagere han har beskæftiget i et nærmere angivet tidsrum og disses beskæftigelsesperioder inden for dette tidsrum,
- 2) hvorvidt han har beskæftiget bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum,
- 3) hvilken løn der er udbetalt til bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum,
- 4) årsagen til et medlems arbejdsophør og
- 5) udbetaling af dagpengegodtgørelse i henhold til § 84.

Stk. 2-9. ---

§ 100. Arbejdsmarkedets Ankenævn behandler konkrete klagesager i det omfang, det er fastsat i lovgivningen. Ankenævnet behandler tvivsspørgsmål om dagpengegodtgørelse, jf. § 84, stk. 7 og 8.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved behandling af tvivsspørgsmål, jf. § 84, stk. 7 og 8, deltager foruden formanden de i stk. 2, nr. 2 og 3, nævnte medlemmer.

Stk. 6-12. ---

§ 102. Forsømmer en arbejdsgiver sin pligt til at betale dagpengegodtgørelse efter § 84 eller de pligter, som påhviler ham efter § 90 a, straffes han med bøde.

Stk. 2. ---

34. I § 91, stk. 1, nr. 3, ændres ”tidsrum,” til: ”tidsrum og”.

35. I § 91, stk. 1, nr. 4, ændres ”arbejdsophør og” til: ”arbejdsophør.”

36. § 91, stk. 1, nr. 5, ophæves.

37. § 100, stk. 1, 2. pkt., affattes således: ”Ankenævnet behandler tvivsspørgsmål om arbejdsgiverens pligt til at betale bidrag, jf. § 84.”

38. I § 100, stk. 5, ændres ”§ 84, stk. 7 og 8” til: ”stk. 1, 2. pkt.”.

39. I § 102, stk. 1, ændres ”dagpengegodtgørelse” til: ”bidrag”.